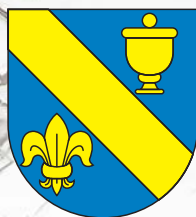

ROHOZECKÝ ZPRAVODAJ 2021

Vážení spoluobčané, milí přátelé, náš obecní vánoční stromček už zase svítí, za pár týdnů tu máme Vánoce. Nezadržitelně se blíží konec roku 2021. Asi jako každoročně, budeme každý bilancovat, jaký ten uplynulý rok byl, co se nám povedlo a co se přihodilo. I já bych se rád ohlédl za končícím rokem.

Určitě významnou akcí letošního roku byla výstavba nového víceúčelového hřiště. Velmi mě potěšila hojná účast našich spoluobčanů při slavnostním otevření. Také jsem rád, že areál začíná být využíván častěji, a to nejen SOKOLEM Rohozec, ale i individuálním zájmem dětí.

Ke konci listopadu začala první etapa oprav místních komunikací. Akce byla dlouho projekčně připravovaná a po uložení všech inženýrských sítí mohlo začít s finální opravou povrchů. V současné době se dokončuje projektová dokumentace další, navazující etapy oprav. Nutno podotknout, že vzhledem k finanční náročnosti je to práce na několik let.

Ke spokojenému životu neodmyslitelně patří také kultura a zábava. I v letošním roce došlo bohužel k řadě omezení v konání těchto u nás již tradičních akcí. A tak mezi první se řadilo putovní kino, které u nás opět po roce uvedlo úspěšnou komedii „Šťěstí je krásná věc“, dále ve spolupráci se SOKOLEM začal i život dětský... „Rohozecká vlaštovka“, „Dětský den“, „Stanování se SOKOLEM“, „Výlet do Slatiňan“. Mezi úspěšné akce bych si dovolil zařadit také „Obecní grilování“. Hojná účast občanů předurčuje navázání této akce i v roce příštím. Na všechny tyto akce vás srdečně zvů, uvidíte, bude to stát za to.

Chci poděkovat všem jednotlivcům, skupinám, organizacím, pracovníkům obecního úřadu, prostě všem, kteří se podílejí na organizování tohoto množství akcí a samozřejmě také domácím, hostům, účastníkům a návštěvníkům, bez kterých by to všechno nebylo úplně ono.

Dovolte mi, milí přátelé, abych nám všem popřál krásné, klidné, přátelské a bezpečné Vánoce, dětem i dospělým alespoň částečně splněné sny a v závěru roku pár dní klidu a odpočinku strávených v klidu se svými blízkými.

Hezké sváteční dny vám přeje starosta

Mgr. Jan Kramář

ZANIKLÉ RYBNÍKY A VÝVOJ RYBNIČNÍ SOUSTAVY V DOLNÍM PODOUBRAVÍ

K historicky velmi proměnlivým prvkům v krajině patří umělé vodní plochy, v našem případě rybníky. Je známo, že v minulosti bylo v Čechách rybníků mnohem více. Typické rybníční oblasti s historicky největšími českými rybníky se rozkládaly v Polabí – na Poděbradsku a Nymbursku, Chlumecku, Pardubicku, v menší míře také na Čáslavsku a v dolním Podoubraví. Rybníční soustavy v Polabí byly zakládány již ve 2. polovině 15. století. Byly napájeny důmyslnými kanály, které se na rozdíl od polabských rybníků zachovaly až do dnešní doby. Lze říci, že rozložení rybníků v české krajině bylo v 16. až 18. století mnohem rovnoměrnější než v dnešní době a tvořily typickou součást krajiny na většině území Čech. Cisterciácký klášter v Sedlci u Kutné Hory měl vlastní vodní hospodářství (dva rybníky k chovu ryb, klášterní mlýn). Ve 13. a 14. století začala z ekonomických důvodů zakládat rybníky na svých panstvích i šlechta a panovník. Rozmach rybníkářství nastal od poloviny 15. století. Zlatý věk českého rybníkářství ve druhé polovině 15. století a po celé 16. století byl spojen s dokonalým zvládnutím technologie chovu kapra. Na Kutnohorskú a Čáslavsku vznikaly desítky menších i větších rybníků v povodí Vrchlice, Brsleny i Klejnárky. Skutečná rybníční soustava, tvořená stohetarovými rybníky a napájená řekou Doubravou, byla vybudována na Žehušicku. Na novodvorském a žehušickém panství dosáhla celková plocha rybníků téměř 1 000 ha. Třicetiletá válka v první polovině 17. století znamenala stagnaci a úpadek rybníků, které byly snadno zranitelné. Některé byly z vojenských důvodů úmyslně vypuštěny, jiné se zanášely sedimenty a samovolně zarůstaly. Nebyly prostředky na jejich řádnou údržbu. V následující barokní době byly mnohé rybníky opraveny a sloužily dál jako organická součást krajiny a trvalý zdroj příjmů.

V našem území byla již asi v 15., nejspíše 16. století vybudována rybníční soustava, rozkládající se v široké nivě Doubravy od vsi Horka k Lišicím a Sulovicím. Již v roce 1470 je zmiňován rybník Babický. Rybníky byly napájeny hlavně vodou z Doubravy, která se od Bojman dělila na dvě ramena. Levé (západní) rameno odpovídá asi původnímu toku Doubravy, protože na mapách je na něm nakresleno množství meandrů. Sloužilo pravděpodobně k odvádění velké vody v době jarního tání a letních přívalových dešťů, aby se zabránilo poškození, nebo dokonce protřžení hrází rybníků. Byl z něj napájen vodní příkop staré žehušické tvrže, která byla pravděpodobně starší než celá soustava rybníků. Při normálním průtoku byla zřejmě většina vody odváděna pravým (východním) korytem Doubravy, které propojovalo celou soustavu rybníků, z nichž Horecký, Kmotr (Kmotrovský), a Světlo (Světlický) byly největší a patřily do kategorie kapřích. Toušek (Toušer), Babický, a Dvorský byly výrazně menší a byly využívány jako rybníky vejtažní. Z kategorie rybníků potěrných se vzhledem k jejich velikosti nepodařilo na mapách najít ani jeden. O jejich existenci se dozvídáme pouze z urbáře panství Žehušice, a nelze je proto přesněji lokalizovat. Od Bojmanského jezu vedl dále vodní náhon napájející rybník Kravinec.

Jednotlivé větší i menší rybníky a menší rybníční soustavy vznikly i v povodí Brslenky a Klejnárky. Mikulášský rybník je písemně zmiňován již v roce 1436, v polovině 16. století jsou dále uvedeny rybníky Svatojakubský, Vrabcov nebo Utopenec v nivě Klejnárky.

Největší rybník zachycený na mapách vojenských mapování byl Horecký s plochou 123,19 ha. Byl napájen kanálem z Doubravy a také místních

drobných vodotečí. Celkově byla na mapách 1. vojenského mapování v našem území 613,94 ha vodních ploch. Mapy 2. vojenského mapování, které vznikly po období masového rušení rybníků, zachycují ve srovnání s 1. vojenským mapováním už jenom třetinu původních vodních ploch. Na mapách 3. vojenského mapování je v našem území zobrazeno dokonce méně vodních ploch, než kolik se jich tu nachází v současnosti. V této době byl již vypuštěn i poslední z velkých rybníků, Kmotrovský, ležící v katastrálním území Sulovic. Druhá polovina 19. století je tak obdobím historicky nejmenšího rozsahu vodních ploch v místní krajině.

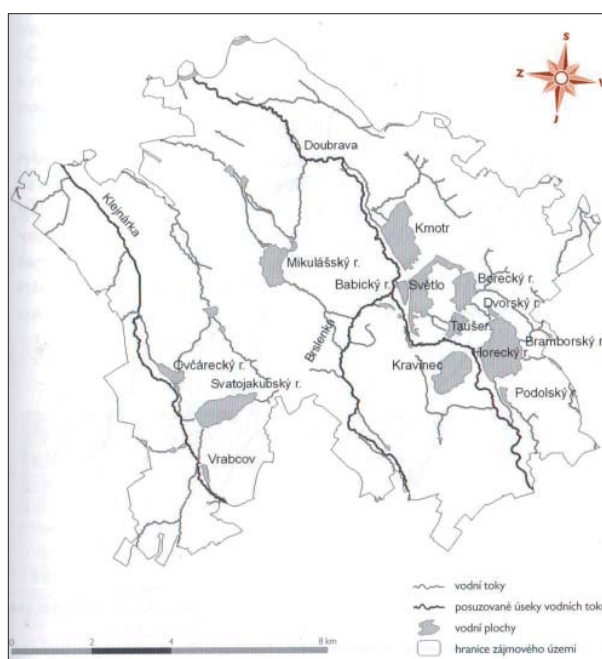
Maximální rozšíření rybníků v našem kraji názorně dokládají mapy z 18. století – v hrubých rysech Müllerova mapa a v detailu mnohem přesnější a podrobnější mapa 1. vojenského mapování. Na ní už ale chybí velký Svatoanenský rybník pod Novými Dvory, němž byl dokonce zbu-

dován v 17. století plavební kanál, kde mohla plout i velká loď. Tento rybník byl v roce 1775 vysušen a přeměněn na pole. Zato v dolním Podoubraví, v trojúhelníku tvořeném Bojmanou, Horkou a Lišicemi, se nacházelo podle map šest větších a tři menší rybníky, o kterých se kupodivu vůbec nezmiňuje josefský katastr, přestože musely výrazně utvářet charakter krajiny a ovlivňovat celé okolí jak ekonomicky (chov ryb), tak ekologicky, jako stabilizační prvek.

Přesné mapy stabilního katastru a mapy 2. vojenského mapování názorně dokládají zánik rybníční soustavy v dolním Podoubraví. Během několika desetiletí, přibližně mezi roky 1775–1850, byla vysušena většina velkých i menších rybníků. U řady z nich můžeme jejich zánik přesně datovat: 1785 Svatojakubský, 1822 Ovcárec, 1843 Mikulášský. Nejznámější je osud rybníka Kravinec mezi Bojmanou a Žehušicemi, který byl roku 1826 vypuštěn a spojen s bažantnicí,

čímž vznikla obora o výměře 250 ha. Plocha rybníků se v období mezi 1. a 2. vojenským mapováním snížila z 614 ha na 231 ha. Z rybníční soustavy v Podoubraví zůstal v době 2. vojenského mapování jediný rybník, Kmotr (též Kmotrov nebo Kmotrovský rybník), který byl vypuštěn po roce 1850. Mikulášský rybník, vypuštěný již v roce 1810, byl po dokončení reprezentačního zámku Kačina začleněn do komponovaných krajinných úprav a v roce 1822 znovu napuštěn. Svému osudu však neunikl: v roce 1843 byl definitivně vypuštěn a přeměněn na zemědělskou půdu. Popsaný vývoj je shodný s obecným trendem vývoje rybníčních soustav v úrodném nížinatém Polabí. Během několika desetiletí, které dělí 1. a 2. vojenské mapování, zde zanikly na Nymbursku, Poděbradsku, Chlumecku, Pardubicku i Čáslavsku desítky a stovky rybníků a celá rybníční soustava. Plocha rybníků v Čechách se zmenšila ze 180 000 ha na pouhou pětinu (35 000 ha).

Druhá polovina 19. století je tak obdobím historicky nejmenšího rozsahu rybníků od jejich vzniku. Okolní území zůstalo téměř bez vodních ploch. Půda na dně bývalých rybníků ale zůstávala dlouho zamokřená a málo úrodná. Teprve technický pokrok v rozvoji meliorací a vybudování desítek kilometrů odvodňovacích struh znamenaly definitivní přeměnu krajiny bývalých rybníků na úrodnou zemědělskou půdu a významnou obilnici. Ve druhé polovině 19. století se v lokalitách někdejších rybníků výtečně uplatnila ještě jedna zemědělská plodina, a sice cukrová řepa, pro niž se těžké jílovité půdy a dostatek podzemní vody ukázaly jako mimořádně výhodné. Při porovnání 1. vojenského mapování s současným využitím území zjistíme, že více než 76 % plochy bývalých rybníků pokrývá

orná půda, 10 % zabírají trvalé travní porosty, 6 % lesy, více než 1 % trvalé kultury a více než 1 % také zastavěné plochy. Nová vodní plocha vznikla v pískovně u Žehušic a v rámci komplexních pozemkových úprav v roce 2020 také vodní plocha v k.ú. Žehušice při říčce Brslanka.

Po rybnících, které několik staletí určovaly ráz krajiny v dolním Podoubraví, se většinou ještě dochovaly místní názvy (Pod rybníkem, Nad rybníkem, Na ostrůvčích, V kanále, Babický, Kmotrovský rybník, Mikulášský rybník, Outěšal, Světlov, Žabník, Toušek, apod.) a zbytky hrází. Na některých hrázích jsou vybudovány asfaltové silnice spojující okolní vesnice (Bojmany s e Svobodnou Vsí, Žehušice s Borkem a Borek s Horkou). Ostatní jsou v současné době nevyužívané a zarůstají vegetací, některé slouží jako polní cesty a umožňují místním obyvatelům vcelku ojedinelý přístup do krajiny. Třebaže rybníky zde neexistují již téměř dvě století, zachovalé a zarostlé části jejich mohutných hrází sehrávají pozitivní úlohu při zvýšení krajinné i biologické diverzity a ekologické stability zdejší zemědělské krajiny. Řada ekostabilizačních prvků je v rámci územního systému ekologické stability lokalizována právě do prostorů starých rybníčních hrází. Jde většinou o lokální biocentra, lokální biokoridory a interakční prvky.

Krajina v dolním Podoubraví tak prodělala v historickém vývoji vlastně

dvojí velkou proměnu: v 15.-16. století zde vznikla významná rybníční soustava a typ zemědělsko-rybníční krajiny, která se přibližně o 300 let později změnila na intenzivně využívanou zemědělskou krajinu bez vodních ploch.

Historická analýza prokázala, že vodní toky a vodní plochy představují velmi dynamickou složku kulturní krajiny. Výsledky potvrzují všeobecný trend zkracování vodních toků a úbytku rybníků v naší krajině od 18. století. Při kvalifikaci změn vodní složky krajiny hraje rozdílná kvalita (přesnost) vstupních kartografických dat. Zvýšení podílu vodních prvků v naší krajině v minulosti souviselo s tehdejšími racionálními využitím energie vody i jejího produkčního potenciálu. Projevilo se zakládáním rybníků, budováním náhonů a kanálů. Snižování podílu vodní složky v krajině zase souvisí s bojem proti vodě: napřimováním toků v rámci protipovodňové ochrany, vysušování zamokřených ploch a rušením rybníků s cílem získat více půdy pro zemědělství.

Z.Lipský, M.Santrůčková, M.Weber a kol. - Vývoj krajiny Novodvorská a Žehušicka

Připravil: Mgr. Jan Kramář

DATA OBCE ROHOZEC

DATA

- 1651** - V tomto roce bylo v Rohozci 13 sedláků (láníků – a 20 ha půdy), dále 1 chalupník a 1 domkář.
- 1787** - Již 52 čísel, 1843 bylo 67 čísel, 1880 79 domů, 1926 96 domů
- 1883** - Představenstvo obce rozhodlo postavit novou školu. Nedostalo však finanční podporu Zemského úřadu, stavba nezačala. Jednopatrovou školu stavěla obec Žehušice. Za plány školy v Rohozci měl stavitel Josef Míča dostat 70 zlatých. Ve třech splátkách dostal jen 35 zlatých, zbytek marně vymáhal. Roku 1890 podal žalobu, obec musela zaplatit.
- 1884** - Pan L. Lávecký stavěl dům čp. 35. Stavěl též Josef Procházka, čp. 62 po požáru, povolena šindelová střecha. Anna Roučová přestavěla vyhořelý domek čp. 34, žádá též šindelovou střechu. Jan Vodička dostavěl domek a přístavbu špejchárku čp. 43 po požáru. Josefu Radlovi povolena stavba střechy hostince a jedné světnice k silnici.
- 1888** - Soud vymáhá pachtovné z obecních pozemků od Alberta Schnabela za roky 1887 až 1888, celkem 145 zlatých.
- 1889** - Okres stanovil paušál školného ročně 256 zlatých. Celkem 93 dětí nezaplatilo školní poplatek po 1 zlaté 88 krejcarů.
- 1892** - Občané neplatí obecní dávky, okres urguje vymáhání 694 zlatých. Starostovi uložena pokuta 20 zlatých.
- 1893** - Starostovi píše řídící Lašek ze Žehušic, že je okresní školní radou nařizováno každých 14 dnů udávat nedbalá dítka. Přikládá seznam a žádá, aby starosta předvolal rodiče a výslechu zaznamenal. Výkaz zaslat do dvou dnů c.k. okresní školní radě.
- 1894** - C.k. okresní hejtmanství žádá zprávu, kdy Josef Krásenský zaplatí dlužné příspěvky 80 zlatých 73 krejcarů evangelické církvi ve Chvaleticích.

PŘEDSEDOVÉ MNV

- 8.5.1945 – 1.4.1948** Josef Sochor, čp. 88
1.4.1948 – 30.7.1948 Josef Vojáček, čp. 85
1.8.1948 – 30.6.1950 Jan Maška, čp.1
1.7.1950 – 30.3.1952 Marie Růžanská, čp. 75
1.4.1952 – 1954 Karel Turyna, čp. 22
1954 – 1960 Alois Bukovič, čp. 9
 Následovalo sloučení s MNV Mikuláš.

ŘÍDÍCÍ UČITELÉ

Od roku 1710 chodily děti do školy v Žehušicích. Škola v Rohozci byla v letech 1912 – 1962.

Roku 1774 povinná školní docházka od 6 do 12 let.

1912 – 1928 Václav Kolman

1928 – 1929 Stanislav Haertl

1929 – 1950 Václav Veselý

1950 – 1952 František Staněk (Antonín)

1952 – 1960 František Zadražil

1960 – 1960 Karel Siegl

Od roku 1960 navštěvují děti školu v Žehušicích.

DEMOLICE DOMŮ

Postupně v obci zmizelo po demolici:

- **čp. 38** - p. Kulík, vedle Šibravových (čp. 39), toto čp. obdržela nemovitost pana Šebora
- **čp. 55** - nemovitost vedle Šindelářových, čp. 22 zcela vyhořela
- **čp. 40** - vedle Šibravových
- **čp. 69** - Bohumil Rajchman, vedle čp. 84
- **čp. 86** - Vincenc Deutschman, vedle čp. 85
- **čp. 73** - bývalá hájenka na Kamajkách
- **čp. 5** - proti čp. 3, vedle čp. 43 (zastávka autobusu), čp. znovu obdržel na stavbu pro nový dům na jiném místě Jaroslav Men
- **čp. 8** - vedle čp. 7, čp. znovu obdržel na stavbu pro nový dům na vedlejším místě Václav Horák

PŘESTAVBY DOMŮ I.

V letech 1945 – 1982 u 19 domů provedeny větší přestavby, z toho u 10 domů přistavěno první patro. U dalších domů přistavěny verandy, koupelny, splachovací WC.

STAVBY DOMŮ II.

V letech 1945 – 1982 postaveno 14 nových domů: čp. 5, čp. 7, čp. 11, čp. 12, čp. 17, čp. 31, čp. 38, čp. 54, čp. 57, čp. 72, čp. 115, čp. 116, čp. 117, čp. 118. Z těchto nových je 5 jednopatrových a 2 se zvýšeným přízemím.

STAVBY DOMŮ

V letech 1998 – 2021 postaveno 28 nových domů a 2 podnikatelské areály.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

AKCE ROKU 2021

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA - 27.1.2021

Do tradiční Tříkrálové sbírky se zapojil i Rohozec. V letošním roce bohužel bez koledníků. Pokladnička byla umístěna na obecním úřadu a občané přispívali v zasedací místnosti. Dárce od tří králů dostal tradičně cukřík a malý kalendářík.

I touto netradiční formou výtěžek Tříkrálové sbírky v naší obci činil 4 705,-Kč, Oblastní charita Kutná Hora děkuje za štědrost obyvatel Rohozce!

ROHOZECKÁ VLAŠTOVKA - 15.5.2021-

Rohozecká vlašťovka se v sobotu 15.5. „prolétla“ nejen nad Rohozcem. Pro malé i velké cyklisty byly připraveny trasy se startem na rohozeckém hřišti s cílem v Penzionu u Kováře. Nejdelší trasa 35km vedla i do Železných hor k hospůdce U Žabáka. Cyklisté navštívili i Ringelland, Kolobistro v Kobylnicích, zámek Kačinu, dětské hřiště v Bojmanech, návrší s výhledem na letiště u Chotusic a řadu dalších pěkných míst. Poděkování za výtěžek ve prospěch speciální mateřské školy Diakonie v Čáslavi ve výši 6 500,- Kč patří nejen cyklistům z Rohozce, ale i přespolním – ze Třech Dvůrů, Ronova, Suchdola a dalších míst. Celkem 92 startujících!!! Děkujeme.

KINO ROHOZEC - 11.6.2021

Tento den byl v naší obci již po třetí promítán film. Tentokrát komedie „Šťěstí je krásná věc“. Šťěstí je krásná věc je komedie z roku 2019. V hlavních rolích Petra Hřebíčková, Karel Zima a Jan Dolanský. Režie: Jiří Diarmaid Novák. Výhra balíku peněz v loterii člověku rozhodně změní život.

Budeme se těšit i na příští rok.. :)

DĚTSKÉ ODPOLEDNE - 12.6.2021

V sobotu 12. června uspořádal SOKOL Rohozec za hojné účasti

místních dětí i jejich rodičů na místním hřišti dětský den. Pohádkové putování se i díky krásnému počasí vydařilo.

STANOVÁNÍ NA HŘIŠTI - 10.7.2021

O prázdninách SOKOL Rohozec připravil na hřišti tábornické odpoledne s možností přenocování ve stanech. Společně jsme přichystali ohniště a opekli buřtíky. Kdo měl zájem, postavil si stan pro společné nocování. Večer jsme hráli společenské hry u táboráku, v noci byla připravena stezka odvahy. Ráno začalo budičkem, rozcvíčkou a po snídani jsme ještě společně uklidili tábořiště.

ŠUTRÁK - 27.7.2021

Tohoto dne pracovníci VPP obce Rohozec, pan Vladimír Kubelka a pan Fraj Bouda Bouza, odstraňovali rákos, který zarůstá v místním rybníce Šutráku.

HŘIŠTĚ-VÝSTAVBA - březen-srpen 2021

Hřiště bylo vybudováno během měsíce května až července tohoto roku. Hřiště budou moci využívat občané Rohozce, SOKOL Rohozec, SDH Rohozec. Provoz hřiště bude veden řádem a správcem, který byl jmenován na zasedání OZ 11.8.2021.

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ HŘIŠTĚ - 28.8.2021

V sobotu 28. srpna se uskutečnilo slavnostní otevření venkovního víceúčelového hřiště s umělým polyuretanovým povrchem. Slavnosti přestřižení pásky a první výkop provedl starosta obce Mgr. Jan Kramář. Starosta dále uvedl, že obec překročila hranici 300 obyvatel a je rád, že je zájem o trvalé bydlení v obci, rodí se zde dost dětí a těm je třeba nabídnout i odpovídající sportovní vyžití.

LAMPIONOVÝ PRŮVOD - 28.10.2021

Po dvou letech byl letos 28. října uspořádán lampiónový průvod. Zástup dětí i dospělých prošel naší vesnicí až k pomníku padlých v I. světové válce. Zde byl položen věnec, vyslechnuta hymna ČR a krátký proslov přednesl starosta obce Mgr. Jan Kramář.

OBECNÍ GRILOVÁNÍ - 28.8.2021

Téhož dne večer, tedy 28. srpna, proběhlo také za hojné účasti občanů Rohozce obecní grilování. Akce se zdařila, mohla by to být jednou pěkná tradice.

VÁNOČNÍ TVOŘENÍ - 18.11.2021

Mezi další zajímavé akce letošního roku patřilo i vánoční tvoření. Děti si zde vyrobily krásné vánoční dekorace... Díky za organizaci patří starostce Sokola Rohozec Ing. Markétě Ballové.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ - 25.9.2021

Premiérové vítání nových občánek naší obce v nově vybudované obřadní síni na zámku Kačina proběhlo 25. září 2021. Privítali jsme pět malých občánek, kterým přejeme šťastné dětství, mnoho spokojených let a krásných zážitků v naší obci.

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU - 28.11.2021

O prvním adventním víkendu proběhlo rozsvěcení vánočního stromu před obecním úřadem. Rohozecké děti zazpívaly u stromečku několik koled, drobné občerstvení připravily členky SOKOLA.

VÝLET DO SLATIŇAN - 17.10.2021

Tradiční každoroční podzimní výlet, tentokrát do Slatiňan, se uskutečnil 17. října 2021. Slatiňany, místo proslulé chovem Starokladrubských koní, krásným zámek a parkem, navštívilo na tři desítky cestovatelů z naší obce.

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA - 5.12.2021

Poslední letošní akcí byla mikulášská nadílka. Čert s andělem i Mikuláš hodným dětem nadělili dárky přichystané obecním úřadem.

CESTOVÁNÍ ČASEM - DIVADELNÍ ODBOR

ROK 1921

Divadelní ochotníci v Rohožci pořádali 15. ledna 1921 ples. Vstupné pro osobu tančící 15,-Kč, netančící 10,-Kč. U kasy vybráno 846,-Kč. Vydání činilo 700,-Kč kapele (hudba pana Stoklasy 10 mužů), pozvánky 65,-Kč, hudebné 28,-Kč. Zbývá tedy 53,-Kč.

Členský příspěvek ve výši 5,-Kč zaplatili: pánové - V.Kolman, L.Krásenský, B.Míča, J.Marek, L.Míča, V.Havránek, B.Hurt, J.Malý, S.Vokřál, J.Percl, J.Vařečka, J.Vozáb, J.Březina, J.Míča, V.Havránek st., J.Vokřál, slečny - A.Krajáková, A.Burešová, M.Burešová, .. Rajchlová, R.Březinová, A.Vozábová, A.Holečková, A.Vařečková, zakládající členové 11,-Kč: pánové - B.Vokřál, J.Radla, K.Vobořil.

Kasovní hotovost činí 258,-Kč, uloženo na knížku. Celkem uloženo 1 287 K, 89 h.

Divadelní ochotníci v Rohožci sehráli dne 28.února 1921 v hostinci p. Radly hru „Za cizí hřích“. Prodáno bylo celkem 152 míst vstupného. Zisk tohoto představení činil 252,-Kč.

Další hra byla sehrána v pondělí velikonoční 27.3.1921. Veselohra „Poslední muž“ činila čistý zisk 236,-Kč.

K výdajům přišlo při přestavbě jeviště - 400,-Kč tesařům, 64,-Kč za hřebíky, 577,30 Kč za dříví u p. Koudely, malíři p. Žaloudkovi za pokoj a světnici 200,-Kč a 11,-Kč za dvě knihy Máje.

Divadelní ochotníci v Rohožci sehráli na Štěpána dne 26. prosince

1921 divadelní hru - veselohru „Máje“. Prodáno bylo 171 míst. Čistý zisk této hry byl 428,-Kč. Na Sokol věnováno 100,-Kč. Zbývá 328,-Kč. Na knížce 557,-Kč 69 h, v pokladně 10,-Kč 20 h. Stav financí 895,-Kč 89 h.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - OBEC ROHOZEC

1946 - PŘED 75 LETY

Hospodářská situace po válce je dobrá. Ceny za produkty jsou daleko vyšší, než za války. Celý rok byl dobrý a úrodný. Peněz se natržilo dost a tak koupěchytivost je velká. Zvlášť se shánějí hospodářské stroje. Nedostává se však materiál a tak se musí dlouho čekat.

Na letošní rok jsou plánované volby do národního shromáždění. Jsou povoleny čtyři strany - Socialistická strana, Sociálně demokratická strana, Komunistická strana a Lidová strana.

V naší obci jsou podmínky pro ustanovování družstev. Též jsou zde dvě družstva mlátců a letos se ustavilo i družstvo strojní zapsané v družstevním rejstříku. Předsedou byl zvolen Josef Březina z čp. 67. Družstvo má 24 členů. Účetním je Josef Veselý, z čp. 4. Koupěn traktor Buldok 28, samovaz 7, secí stroj, 2 vozy a velmi dobře si vede. Zakoupilo od obce velkou stavební parcelu pro stavbu vedle Bzurovy zahrady. Také Josef Vojáček z čp. 61 si koupil traktor.

Narození:

Koudelka Josef, čp. 56, Hájková Vlasta, čp. 55, Havránková Marie, čp. 79, Havránková Věra, čp. 12, Míča Ladislav, čp. 80.

Sňatky:

- 28.1. Doležal Josef - Pácalová Marie
- 3.2. Koudelka Josef - Rajmová Marie
- 9.6. Šafránek Jaroslav - Erbalová Jarmila
- 26.12. Hrubeš Václav - Míčová Slavomíra

Zemřelý:

- 27.2. Hrubešovi Václav a Josef, čp. ..., 5 měsíců - záškrt
- 16.3. Cihelský Josef, čp. 63, 73 roků
- 7.4. Malý Josef, čp. 29, 72 roků
- 14.7. Havránek Čeněk, čp. 50, 65 roků
- 23.10. Perclová Antonie, čp. 100, 76 roků

Stavby:

Celou válku se nic v naší obci nestavělo. Až teprve letos dostavěl Ha-

vránek Josef, čp. 21, stáje a Josef Vařečka, čp. 24 stodolu. Teď snad už bude pro podnikání lepší doba. Ale zedníci a tesaři, kteří byli za války zemědělci zase opouštějí hospodářství, nechávají to ženám a nebo ho dávají úplně pryč a jdou za prací zase do měst.

1971 - PŘED 50 LETY

V lednu do 15. byly mrazy mínus 15 až 20 stupňů, pak mrazy ustupují a je až plus 5 stupňů. Takové počasí bylo i v únoru. Ke konci února opět mrazy mínus 15 až 20 stupňů. Trocha sněhu se udržela i v březnu. Mrazy zesílily až na mínus 25 stupňů. A 6. a 7. března napadlo až 30 cm sněhu. Oteplilo se až v dubnu. Příroda si pospíšila a do konce dubna byly stromy v květu. Začátek května byl studený a suchý. Téměř celý červen přšelo. Pak přišla tropická vedra a sucho. To trvalo až do 12. října. Teplota se pohybovala od 20 do 30 stupňů. Od té doby teplota klesala až k 10 stupňům. 18. listopadu napadlo 20 cm sněhu a udrželo se to tak do 28. listopadu. Celý prosinec byl suchý a teplý.

Opravit se hřbitov. A to nejen na hřbitově, také okolí a cesta. Stromy, které překážely, se vytrhaly. Již několik sobot a neděl se na tom brigádnicky pracuje.

Mládežníci provádějí sběr starého železa. Jistě to bude několik tun.

Dne 5.3. vyhořela slepičárna a v ní 3 vagony naklíčených brambor. Škoda je asi sto tisíc Kč. Požár zavinil Jindřich Nohejl, čp. 13, který v bramborárně topil. Večer hodně naložil a od rozpálených kamen chytily bedny. Ještě že nefoukal vítr. Blízko je stoh slámy a seno. Škodu pojišťovna zaplatila.

21. května přišla velká bouře, která poškodila elektrickou síť v 19 obcích. V Zehušicích zapálil blesk kostel a ten začal hořet.

Stavební úpravy na svých nemovitostech udělali: Vlastimil Havránek, čp. 21, nad stájemi a řezárnou, Pavel Vojáček, čp. 85, nad obytným stavením a Jaroslav Vojáček, čp. 90, nad obytným stavením.

Zábavy u nás nadobro pominuly. Co dříve bylo tanečních zábav, divadel, sokolských cvičení, dětských besídek a teď za celý rok nic. Ani o pouti a posvícení nebyla taneční zábava. Po dlouhé době přijely houpačky a střelnice.

Čp. 86, domek Dastychů, je úplně zbourán. Po Ladislavu, zdědila sestra Marie Deutschmanová, ta to předala dceři a zati Menclovi z Malína a ten to rozboural.

26. a 27. listopadu konány volby. V naší obci byli zvoleni do národního výboru v Mikuláši následující občané: Antonín Bíza, obchodník, čp. 12, Jaroslav Havránek, JZD, čp. 17, Karel Klička, úředník, čp. 87, Zdeněk Havránek, JZD, čp. 79, Alena Šindelářová, JZD, čp. 76.

Na nový hřbitov bylo pochováno od roku 1909 do roku 1970, 347 občanů a 16 občanů naší obce se dalo zpopelnit. O nynější úpravu hřbitova a jeho zvelebení se zasloužil Ladislav Míča, jako místní farmář a další občané, kteří brigádě spolupracovali. K vojenské službě byli povoláni Antonín a Josef radlovi, čp. 11 a na zimu v říjnu byl odveden Jaroslav Koudelka, čp. 19. Ten bude narukovat z jara.

Narození

Vojáčková Renata, čp. 61, Pavlovský Petr, čp. 36, Kramář Jan, čp. 89, Hájek Vladimír, čp. 37, Vařečka Petr, čp. 24, Čvančara Milan, čp. 94, Hošková Pavla, čp. 56, Bížová Pavlína, čp. 23, Doležalová Olga, čp. 49 a Veselý Tomáš, čp. 57.

Sňatky

24.4. Zdeňka Míčová – Milan Čvančara – Mikuláš
6.11. Stanislava Raichlová – Josef Popelář – Brno
30.12. František Končel – Ludmila Kupcová – Lhota

Úmrtí

12.2. Havránková Josefa, čp. 107, 72 let
5.10. Růžanský Bohumil, čp. 65, 84 let
15.10. Erbal Josef, čp. 16, 73 let
V naší obci je 34 osobních automobilů

Lověna

Bylo zastřeleno 504 zajíců, 10 srn a 150 bažantů. Ze škodné pak 2 psi, 6 koček, 2 schoři a 4 kuny.

1996 – PŘED 25 LETY

Zima 1995/1996 byla tuhá a dlouhá, teploty klesly až na mínus 20 stupňů. Zahynula část včelstev, v chladném jaru stromy špatně opyleny, což mělo vliv na nízkou úrodu jablek a hrušek. Ještě v polovině dubna byly teploty mínus 4 stupně. Opозdily se jarní práce, země byla hluboko zmrzlá. Léto bylo vlhké a chladné, též podzim. Mimo několika teplejších dnů v červnu nebylo možno se celé léto koupat. Z ovoce byla dobrá úroda meruněk a broskví. Hrozny vína byly silně napadeny houbovým onemocněním. Velmi se rozšířila plíseň rajčat a brambor. Bylo provedeno ořezání javorů v celé obci. Na návsi před čp. 14 a 15 vykáčeny staré třešně, část byla proschlých, pravidelně byly napadány silnou červivostí. Bude provedena parková úprava.

K vyrovnání hranic pozemku schválila obec prodej části pozemku Aleši Veselému za 6,- Kč/m². Schválen také odprodej části pozemku Milanu Kasalovi za 21,- Kč/m².

Byla dokončena čekárna u stanice autobusu vedle čp. 27.

Firma Ing. Hynek vybuodovala nové provozní budovy dřevozpracujícího závodu při silnici do Habrkovic. Na vedlejší parcele zařizuje provoz autodopravy Ing. Jaroslav Vařečka.

Občanům nabízí obec k zapůjčení míchačku betonu za 40,- Kč/den,

elektrické nůžky na živý plot za 30,- Kč/den a lešení na opravu domů.

Obec zakoupila za domem čp. 119 pole 9 000 m² pro 5 stavebních parcel. Stavbu letos již zahájil p. Zdeněk Bláha a p. Petr Vařečka.

Správou skládky odpadů pověřen p. Josef Veselý. Bylo provedeno oplocení skládky. Zvýšil se počet popelnic v obci, které odváží SOP Přelouč. Z nákladů na pořízení popelnic hraří 50 % obec a 50 % občané.

Na rok 1996 bylo plánováno odbahnění rybníka Šutrák. Práci měla převzít firma LESOSTAVBY Kolín. Pro nevyřešení otázky financování (uvážovaná státní dotace) nebyly práce zahájeny. Také mimořádně vysoká hladina vody v rybníku (časté deště) by práce ztížila.

Od vchodu do hřbitova ke kontejneru na hřbitovní odpad byl v létě pořízen chodník z betonových dlaždic a mostek se zábradlím.

V létě bylo provedeno nové napojení čp. 26 a čp. 74 na dešťovou kanalizaci.

V létě byla provedena oprava a nátěr obecní studny u obecního domu. V této studni je obsah dusičnanů ve vodě v normě, v řadě soukromých studní dusičnany přesahují normu.

V červnu pořádala TJ SOKOL Rohozec zdařilý dětský den na sokolském hřišti. Na tomto hřišti je již umístěn domek – buňka, koupenny od čerpací stanice u Doubravy, zřízena studna a taneční betonový parket. Bude zde vedle hřiště zde vedle hřiště pro volejbal, nohejbal a tenis.

V červnu zakončila ve zdejší škole firma „SYCHROV“ malování dřevěných hraček, dluží pracovníkům mzdy za dva měsíce a nájem obci za budovu bývalé školy 75 600,- Kč. K 1.9.96 obec zrušila nájemní smlouvu a hledá nového nájemce.

V září byly přes obec vedeny dálkové telefonické kabely v hloubce 80 cm. Přicházejí od Žehušic, ulicí za restaurací čp. 4, kolem hřiště při pravé straně cesty k rybníku Šutráku a při pravé straně cesty ke hřbitovu směrem k obci Jakub.

Dne 29.9.1996 v 16:30hod došlo na silnici od Rohozce směrem ke Kačíně k tragické události, při které auto narazilo vpravo do stromu, smrtelně se zranil řidič Jiří Veškra, nar. 1931, akademický malíř z Prahy, těžce byla zraněna jeho manželka Dagmar Veškrnová, nar. 1947, majitelka čp. 104 v Rohozci. Jeli z této chalupy do Prahy. Jiří Veškra byl příbuzný herečky Dáši Veškrnové, která se letos provdala za prezidenta ČR Václava Havla.

Ve dnech 6., 7. a 8. prosince pořádal fotograf amatér Petr Pavlovský v místním hostinci čp. 4 výstavu fotografií. Dne 28. října konána oslava vzniku samostatného státu, pořádán jako každý rok průvod dětí s lampiony a občanů k pomníku padlých, kde položena kytky a o významu 28. října promluvil kronikář obce.

V listopadu 1996 konány senátní volby, prvé v České republice. Za volební obvod okresu Kutná Hora zvolen v dvoukolové volbě Karel Floss (ČSSD).

Narození:

V roce 1996 se v obci narodilo pouze jedno děcko, Michal Hynek.

Zemřeli:

15.3.1996 – Jaroslav Šafránek, čp. 43, 72 let

26.4.1996 – Antonie Perclová, čp. 100, 97 let

29.5.1996 – Marie Perclová, čp. 7, 84 let

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - SDH ROHOZEC

ROK 1996

Námětové cvičení se konalo v Sulovicích s dobrou účastí jak našich členů, tak sborů okrsku. Druhé námětové cvičení okrsku se nekonalo, protože většina členů i velitel okrsku jsou pracovníci Zemědělského obchodního družstva Kačina a protáhly se sklizňové práce pro špatné počasí. Okrsková soutěž konala se v Bernardově za účasti 5 sborů. Skončili jsme na druhém místě.

Během roku pomáhá sbor svým autem při dopravě materiálu na opravu budovy obecního úřadu a podobně.

Sbor se účastnil, jako každý rok dětského dne v Rohozci, vystoupení sboru se stříkačkou je vyvrcholením této slavnosti. Škoda, že zájem dětí nepokračuje jako členství ve sboru.

Členové sboru se podíleli na jarním úklidu obce. Sběr šrotu nebyl letos sborem organizován, ale občané odvezli odpad (železný šrot) na skládku, kde je připravena k odvozu.

V plánu měl sbor též vyčerpání vody z rybníka Šutráku jako přípravu na vyhrnování bahna. Akce se neuskutečnila pro vysoký stav vody (deštivý rok) a odložení finanční dotace.

Letos nebyly provedeny preventivní požární prohlídky v domech občanů.

Mimo plán práce se zástupci sboru zúčastnili výroční valné hromady v Zábřeh nad Labem a Svaté Kateřině, též v okrsku v Kobylnicích.

Členové prořezali koruny lípy u obecní studny a v zatáčce u obecního úřadu, přestěhována byla stavební buňka na hřiště, položen elektrický kabel, betonován parket.

Sbor zakoupil 10 vycházkových uniforem pro členy sboru. Sbor má 30 členů, z toho 29 mužů a 1 žena.

Zájem o členství ve sboru projevovali několik mladých, kteří se s námi účastnili okrskové soutěže v Bernardově. Sbor má zájem, aby se brzy stali členy.

Na výroční valné hromadě starosta sboru opět kritizoval několik členů, kteří stále omlouvají svoji neúčast na činnosti sboru nedostatkem času. Přesto se sboru dařilo plánované akce plnit.

Výroční valná hromada za rok 1996 se konala 17. ledna 1997. V roce 1997 oslaví sbor 110 let svého trvání. Sbor uspořádá soutěž v požárním sportu na hřišti a taneční zábavu na parketu u příležitosti setkání rodáků v červenci 1997.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - SOKOL

1921 – PŘED 100 LETY

Dějiny tělocvičné jednoty SOKOL v Rohozci

Obec Rohozec v ohledu kulturním byla velmi zaostalá. Čítala přes 500 obyvatelů, ale neměla nikoho, kdo by se o její kulturní potřeby staral. Kromě Kampeličky, založené v roce 1894 a Sboru dobrovolných hasičů nebylo žádných spolků ani kulturního střediska. Teprve otevřením obecní školy roku 1912

a příchodem učitelstva do obce počala se osvětová činnost propagovat. Již roku 1914 založena obecní veřejná knihovna, ustanoven spolek divadelních ochotníků a počato s pořádáním veřejných přednášek. Rušivě zasáhlo do počátku této práce a činnosti na poli kulturním světová válka, jejíž začátek spadá v den 28. července roku 1914. Po válce roku 1918 bylo třeba dohonit, co bylo během čtyř let hrozné války zameškáno. A tu zejména krásné činy Sokolů v revoluci vykonané vzbudily mocnou touhu u mládeže i u starších občanů vstoupiti do jejich řad. Tato krásná tužba stala se skutkem v roce 1921 v měsíci srpnu, kdy dne 27. konána byla ustavující valná hromada zdejší sokolské pobočky, jejíž mateřskou jednotou byl „Sokol“ z Nových Dvůrů. Politické poměry ve zdejší obci byly zcela klidné, většina občanstva hlásila se k politické straně agrární a jen mizivá část patřila do táborů jiných stran politických.

O založení pobočky získal si nemalých zásluh tehdejší náčelník, bratr Jaromír Vokřál, který všechnu agitaci k získání členů vzal na svá bedra, v čemž ovšem i ostatními pokrokovými členy obce byl podporován. Při ustavující valné hromadě v srpnu 1921, kterou byla uvedena v život místní sokolská pobočka, promluvil za mateřskou jednotu „Sokola“ z Nových Dvůrů starosta bratr Hradecký, bratr Vondříček, náčelník a bratr Smolík, jednatel. Tito ve svých přednáškách objasnili přítomným práci, úkol, cíl a ideje „Sokola“, což vzbudilo u přítomných nadšení pro tak vlastenecký a pokrokový spolek.

Při založení přihlásilo se do odbočky 61 mužů, 26 žen, 21 dorostenců, 13 dorostenek, 28 žáků a 36 žaček. Z nich bylo u mužů 25 cvičenců,

33 necvičících a 3 cvičitelé., u žen 15 cvičenek, 6 necvičících a 3 cvičitelky. Při ustavující valné hromadě byly vykonány také volby do správního výboru, jehož členy byli a zastávali funkce: bratr Vozáb starší, starosta, bratr Jan Březina, místostarosta, bratr Ladislav Krásenský, jednatel, bratr Jaromír Vokřál, náčelník, sestra Anežka Vozábová, náčelnice, bratr řídící učitel Václav Kolman, vzdělavatel a knihovník, bratr Jaroslav Tichý, pokladník, bratr Václav Havránek, zapisovatel a matrikář, bratr Josef Březina, hospodář a jako členové náhradní a revizoři účtů bratři Karel Vobořil, Jan Hurt a Josef Holeček.

Do konce roku 1921 konáno bylo 8 schůzí správního výboru.

Dne 25. září 1921 pořádala pobočka místního Sokola veřejnou nácvičnou hodinu v obci Rohozci. Při této cvičilo:

	mužů	žen	dorostenců	dorostenek	žáků	žaček
z Rohozce	12	14	20	12	28	26
z N. Dvůrů	9	8	12	9	16	12
z Habrkovic	7	5	6	7	9	6

Přednášku při tomto prvním veřejném vystoupení našich mladých borců a borkyň přednesl bratr Karel Probst, učitel z Nových Dvůrů.

Na oslavu dosažení samostatnosti našeho státu byla pořádána akademie, na které případnou a věcnou přednášku měl bratr řídící učitel Václav Kolman. Vhodné básně, jež přiléhaly k tomuto významnému dni, recitoval bratr Josef Malý, čp. 68. Hudební čísla byla zahrána sokolskou hudbou, kterou řídil bratr Josef Volevec, rotmistr vojenské hudby pluku č. 21. Slavnost byla zdařilá a zanechala v účastnících mocných dojmů. Slavnost byla konána v hostinci bratra Josefa Radly, čp. 4.

Do konce roku 1921 byly vzdělavatelem pořádány 3 vzdělávací přednášky. Dne 20. listopadu 1921 byla zakoupena pro zdejší sokolskou pobočku bradla od firmy Procházka a Straka z Kaňku za 4 000,-Kč.

Tohoto roku byly ještě opatřeny stojany pro skok v ceně 150,-Kč a dvě žíněnky za 1 126,-Kč.

V roce 1921 přijato celkem 12 430,72 Kč, vydáno 11 795,50 Kč a zbylo 635,22 Kč. Nemovitosti zakoupené měly na konci roku cenu 6 469,-Kč. Roční členský příspěvek byl stanoven takto: pro člena přispívajícího 24,-Kč, pro cvičícího 12,-Kč, pro dorost 6,-Kč a pro žactvo 3,-Kč.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

CESTOVÁNÍ ČASEM - ŠKOLA ROHOZEC

1921 – PŘED 100 LETY

Do nové školní rady byli zvoleni: Březina Jan, čp. 25, Tichý Jaroslav, čp. 16, Vojáček Josef, čp. 61, Vozáb Josef, čp. 30 (ten se ovšem funkce vzdal a na jeho místo nastoupil náhradník Nohejl Václav, čp. 13. Za učitele vstoupili do místní školní rady Kolman Václav, řídící učitel a Mascimovič Rudolf, učitel.

Ve dnech 16. až 19. února 1921 bylo vykonáno sčítání lidu v cele republice československé. V Rohozci bylo k půlnoci ze dne 15. na 16. února 551 přítomných obyvatelů, z nich 549 Čechů, 1 Rus a 1 Žid (ruský zajatec). Mužů bylo 226 a žen 285.

Dne 21. června 1921 oslavena byla důstojně 300letá památka poprav mučedníků staroměstských. U hostince, čp. 4, sešlo se v 9:00 hodin na 600 osob a v seřazeném průvodu se odebrali do kostela. Zde přednesena řeč trvající přes 2 ½ hodiny. Slavnost ukončena v 1 hodinu po poledni. Škoda, že hustý déšť překazil konání tábora lidu ve volné přírodě. Ve dnech 24. a 25. června podnikli učitelé se školními dětmi výlet do Moravského krasu. Účastnilo se 20 dětí.

Dne 28. června 1921 ukončen byl školní rok 1920-21.

Na konci školního roku 1920/1921 navštěvovalo naši školu 97 žáků. V I. třídě 43 (oddělení I. – 14, oddělení II. – 29), ve II. třídě 54 (oddělení I. – 33, oddělení II. – 21).

Ve školním roce 1920-1921 konala místní školní rada 2 schůze – 29. října 1920 a 8. března 1921.

Na učební pomůcky a jiné potřeby školy věnovala ve školním roce 1920/1921 místní školní rada 40,-K, p. Krásenský Lad., rolník čp. 60, 9,-Kč a obec z dražeb obecních příplatky v částce 339,-Kč 43 h a divadelní ochotníci 50,-K. Za darované peníze koupena mapa republiky a různé knihy pro mládež i pro učitelskou knihovnu.

Po celé léto 1921 panovalo veliké sucho. Nepršelo od měsíce května a teploměr mnohdy stoupl na 40 až 44 stupňů.

Nový školní rok 1921/1922 byl zahájen 1. září 1921. Dosavadní učitel, Rudolf Mascimovič, byl ustanoven službou na obecnou školu v Žehušicích. Místo něho jmenován na zdejší školu dosavadní výpomocný učitel v Horce u Žehušic Ladislav Bednařík.

Počet dětí školou povinných v naší obci bylo 109. Do zdejší školy dochází 98 žáků (41 chlapců a 57 dívek). V I. třídě 37 (oddělení I. – 9, oddělení II. – 28), ve II. třídě 61 (oddělení I. – 28, oddělení II. – 33). 28. října oslaveno bylo třetí výročí znovuzřízení samostatného státu. Zazpívány národní hymny. Večer konána byla v hostinci čp. 4, četně navštívena veřejná schůze, na níž promluvil řídící učitel zdejší školy. Před jeho řečí přednesl vhodné básně p. Josef Malý, z čís. Pop. 68.

Dne 6. listopadu odpoledne o třetí hodině přednášel na oslavu památky 100. výročí narození Karla Havlíčka Borovského v hostinci čp. 4 p. Forman, učitel učitelského ústavu v Čáslavi. Přednášky se zúčastnilo 150 osob. Dne 11. prosince, v neděli, vykonali žáci zdejší školy Zdeněk Havránek, čp. 79, Božena Hurtová, čp., Stanislav Mojžíš, čp. 81, Jaroslav Sochor, čp. 88 a Anna Šafránková, čp. 45, sbírku po obci ve prospěch dobročinných zařízení. Dohromady vybraly 167 Kč.

V noci ze dne 26. na 27. prosince pokoušeli se opět neznámí pachatelé se vloupati do školy. Přelezli kolem 10. hodiny večerní plot ovocné zahrady na straně východní a chtěli se asi dostat buď do prádelny nebo školní chodby. Byli však ostrážitým psem prozrazeni a proto museli s nepořízenou uprchnout. Počasí na podzim roku 1921 bylo velmi suché, záhy se dostavily kruté mrazy, které v síle až minus 14 stupňů trvaly do Vánoc. O Vánocích začalo pršet a po malém zavlažení mohli rolníci pohodlně na štědrý den orat, dokonce dne 30. prosince sili na zdejších polích pšenici.

1946 – PŘED 75 LETY

Zakončení 1. pololetí školního roku 1945-46 stanoveno bylo na 15. února 1946. V tomto měsíci dostávají školy přechodné učební osnovy. Podle výnosu Ministerstva školství a osvěty o oslavě výročí založe-

ní Rudé armády (23.2.1918) na školách, byla konána oslava i na zdejší škole, při níž žactvo odebralo se na místní hřbitov, kde položilo kytici na hrob vojína Rudé armády, který nešťastně při pádu z vozu zemřel ve zdejší obci.

Nálezy nebezpečných zbraní – Německá armáda zanechala tu po sobě množství pohozených zbraní, střeliva i výbušnin. Jsou časté případy, že je školní děti naleznou a ve své zvědavosti je rozebírají nebo chtějí jich použít ke střelbě. Proto nadřízené orgány vydala nařízení o poučování žactva ve školách.

Ve všech školách konala se oslava květnových revolučních dnů. Ve zdejší obci zúčastnily se školní děti veřejné oslavy 5. května. Byla to společná slavnost pro místní TJ Sokol. Na programu pak byla i taneční zábava. Slavnost konaná na prostranství před budovou hostince čp. 4 se vydařila.

Dne 26. května 1946 konaly se volby poslanců do Ústavodárného národního shromáždění. V naší obci i celé republice nejvíce hlasů obdržela Komunistická strana Československa. Předsedou vlády byl zvolen Klement Gottwald.

Na konci školního roku 1945/1946 navštěvovalo naši školu 28 žáků. V I. třídě 24 (oddělení I. – 10, oddělení II. – 14), ve II. třídě 4 (oddělení I. – 4, oddělení II. – 0).

Dne 30. dubna 1946 konala se ustavující schůze místní školní rady. Zástupcem školy se stal V. Veselý, řídící učitel, zástupci školní obce pak Bohumil Malý, rolník čp. 29 a Josef Šebor, dělník čp. 95.

Do konce školního roku konala rada ještě jednu schůzi, ve které jednala hlavně o potřebných opravách ve škole. Oprav je potřebí již dost, však není ještě vhodný materiál a dostatek odborných sil na provedení oprav. Přízeň ke škole ukázala se být různá. Nejprve však o skutečné přízní a pochopení pro školu. Obec darovala pro školu tolik dříví, aby se při nedostatku uhlí mohla učebna vytápět a mohlo se tak vyučovat. Všechny děti dostávají všechny školní potřeby zdarma jako v letech minulých. Dosavadní školnice odstěhovala se do pohraničí, marně však sháněli jsme náhradu. Považovali jsme to za všeobecný zjev, kdy lidé mají dost peněz, snadno si je opatří výhodným prodejem z domácích chovů. Však kdo má uklízet a zatápět. Nejstarší děti, chlapci a dívky, střídali se v zametání třídy a příslušenství. A tak to dopadlo, že řídící učitel štípal dříví pro školu a buď zatápěl sám nebo někdy starší žák. Až při zvýšení odměny se přihlásila mužská síla, aby zatápěla a uklízela ve škole.

Školní rok 1946/47 zahájen byl 2. září. Nově zapsáno bylo 12 žáků, čímž stoupl počet celkem na 42 žáků. Požadovaný počet pro jednotřídku je 40 nejvyšší, navrhl okresní školní výbor zemské školní radě v Praze, aby zatím redukce tříd na zdejší škole byla zrušena. Žádosti bylo vyhověno.

Na počátku školního roku 1946/1947 navštěvovalo naši školu 42 dítek. V I. třídě 24 (oddělení I. – 15, oddělení II. – 9), ve II. třídě 18 (oddělení I. – 7, oddělení II. – 11).

Na zdejší škole vyučují: Václav Veselý, řídící učitel, Jan Růžička, definitivní učitel, Aloisie Kolmanová, ruční práce, Vincenc Saidl, vikář v Chotusicích, vyučoval náboženství římsko-katolické, Václav Merunka, řídící učitel v Žehušicích, vyučoval náboženství československé a evangelické a František Branč, vikář v Čáslavi, vyučoval náboženství československému.

Nově byl zařazen předmět občanská nauka, který nahradil politickou výchovu.

V sousedním městyse Žehušice dočkali se konečně zřízení a otevření měšťanské školy, která bude upravena jako újezdni měšťanská škola. Při otevření této školy byla ovšem největší potíž s umístěním tříd v dosavadní školní budově obecné školy.

Zdejší škola zúčastnila se veřejných oslav 28. října. Od pomníku padlých šel průvod na náves, kde po proslovu řídícího učitele vztyčena byla státní vlajka. Zde byly předneseny básně a zapěny dvouhlasné písně. Ministerstvo školství vydává přechodné učební osnovy pro školní rok 1946-47. Využívání učebnic z doby nesvobody je zakázáno.

Zima nastala a uhlí je málo. Nejen však pro školy. Nedostatek jeví se všude. Proto vláda apeluje na občany republiky, aby utvořily dobrovolné skupiny, zvané „uhelné brigády“ a přihlásili se na práci v uhelných dolech. Brigády se opravdu tvořili.

Dnem 1. prosince zaveden byl v republice zimní čas. Důvod se uváděl ten, že se ušetří světelná energie.

Na Vánoce nacvičili učitelé se žáky vánoční besídku. Uvedené besídky se zúčastnilo i žactvo školy měšťanské a sokolský dorost. Besídka měla bohatý program – scény, koledy, básně, zdramatizovanou Nerudovu „Vánoční romanci“ s rejem andělů. Bylo hojně použito gramofonových desek k doprovodu básní. Všechny školní děti se na ni zúčastnili, takže všechny měly radost. Účastníci, kteří vyplnili úplně sál hostince, byli také plně spokojeni, jak prohlašovali.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

KDE MÁME PŘÍBUZNÉ – MALÝ ROHOZEC

První písemná zmínka pochází z roku 1547, kdy byl zkonfiskován majetek Adamovi z Vartemberka, držiteli panství Hrubý Rohozec, za účast na vzpouře proti králi Ferdinandovi I. Ve výčtu vsí je jmenován také Malý Rohozec s dědičnou rychtou. Ves náležela k hruborohozeckému panství, které roku 1628 získal císařský generál Mikuláš Des Fours. Des Foursové na Malém Rohozci v polovině 17. století vybudovali barokní zámek a nedaleký poplužní dvůr, dnes známý jako Červený dvůr. Tento rod držel Malý Rohozec a přilehlé panství do roku 1832, kdy jej získali Rohanové a začlenili do panství svijanského. Od nich ho v roce 1836 odkoupil Ferdinand Unger, který nechal v blízkosti zámku vybudovat pivovar.

Po roce 1850 se Malý Rohozec stal samostatnou obcí v turnovském okrese, později osadou obce Bukovina. Roku 1876 byly z Bukoviny vyčleněny osady Malý Rohozec, Mokřiny a Vazovec. Samostatnou obcí zůstal Malý Rohozec až do roku 1964. V lednu toho roku se ONV v Semilech usnesl sloučit, s účinností ode dne voleb do národních výborů (14. červen 1964), dosud samostatné obce Bukovina a Malý Rohozec v jednu obec pod názvem Dolánky u Turnova, která se do budoucna skládala z osad Dolánky, Bukovina, Kobylka, Loužek, Malý Rohozec a Mokřiny. Sloučená obec zanikla o dvacet let později – 1. července 1985 se celé Dolánky dostaly pod správu města Turnova, kde zůstávají dodnes. Před starou secesní budovou obecní školy, která přestala sloužit svému účelu v sedmdesátých letech minulého století, stojí dvě vzrostlé lípy – Masarykova a Štefánikova. Ty sem byly přeneseny z důvodu elektrifikace obce roku 1925 z Vršku, kam je místní zasadili k oslavě vzniku nového Československého státu v roce 1918. Před školou stojí pomník k uctění padlých v 1. světové válce. Byl vystaven z darů místních obyvatel a odhalen roku 1926. Později na něj přibyla plaketa připomínající místního rodáka Stanislava Linku, letce 311. bombardovací perutě v bitvě o Británii. O několik metrů dále zarůstá za plotem staré sokolské hřiště, které bylo ve dvacátých letech minulého století vybudováno úsilím místních obyvatel z původního pivovarského ledovacího rybníku. V jeho sousedství se nachází torzo staré sokolovny, původně objekt pivovaru, tzv. ledový sklep, kde se uchovával led ze zmíněného rybníka. Po příchodu elektrického chla-

zení ho pivovar přenechal sokolstvu. Za sokolovnou se cesta narovná a my se ocitáme v části Malého Rohozce zvané Na Černavě. Stezka Josefa Pekaře nás povede vpravo, směrem do Jenišovic, přes území zvané Na Pískách, kde čeká další zastavení na naší cestě.

PIVOVARNICTVÍ V REGIONU

Pivovarnictví je jedním z nejstarších výrobních odvětví na historickém území Čech a Moravy. První zmínka o výrobě piva na našem území je doložena v souvislosti s břevnovským klášterem, který byl založen roku 993. V průběhu 13. století, kdy dochází ve velkém k zakládání královských měst, získávají tato nově založená města řadu výsad a mezi ně patřilo i právo várečné. I panstvo si později začalo uvědomovat, že vaření piva je vlastně velmi výnosný obchod. Ve druhé polovině 15. století se začal vyostřovat spor mezi podnikavou šlechtou a královskými městy o vaření piva. Tento ostrý spor se vyřešil podepsáním Svatováclavské smlouvy v roce 1517. Po tomto datu dochází ve velkém k rozvoji výstavby panských pivovarů. Na Turnovsku jsou nově vybudovány pivovary ve Svijanech a v Českém Dubě v roce 1564, na Hrubé Skále v roce 1568, na Hrubém Rohozci po roce 1570, na Kosti v roce 1575, na Malé Skále asi v roce 1580. Ve druhé polovině 19. století začaly ve velké míře růst další nové moderní průmyslové pivovary, v okolí Turnova se mezi ně řadí pivovary v Nové Pace, ve Vratislavicích nad Nisou nebo v Podkování. Panské pivovary založené v průběhu 16. století ukončily, svoji činnost během první poloviny 20. století. Pivovar v Českém Dubu přestal vařit kolem roku 1890, na Hrubém Rohozci v roce 1938. Pivovary na Hrubé Skále, Kosti a v Turnově byly uzavřeny v roce 1942 a pivovar na Malé Skále v roce 1946. Pivovar na Malém Rohozci je jedním ze dvou posledních, které v blízkém okolí Turnova vydržely.

V roce 1834 prodal kníže Rohan panství Malý Rohozec Ferdinandu Xaverovi Ungerovi (1796-1849) z Hodkovic. Krátce po koupi dominia začala v hlavě F. X. Ungra zrát myšlenka vybudovat na nově koupeném panství pivovar, zvláště když prosperující podniky tohoto druhu byly prakticky součástí každého panství. Povolení ke stavbě pivovaru

Sokolovna, původně pivovarský sklep

Personál pivovaru

Pivovar

na Malém Rohozci bylo následně roku 1847 vydáno Krajským úřadem v Mladé Boleslavi.

Po smrti F. X. Ungra převzal panství jeho mladší syn Karel August Unger (1832-1906), který se vzorně o zděděný majetek staral a pivovar se od doby svého založení řadil mezi přední podniky v celém českém království. Rohozecký chmelový mok se těšil velké oblibě nejen v Turnově, ale také v Liberci, Hodkovicích, Jičíně i v Mnichově Hradišti. V roce 1867 vystavoval své pivo na Světové výstavě v Paříži, kde obdržel Čestné uznání. O šest let později své ležáky a výčepní piva představil na Světové výstavě ve Vídni.

Další pokračovatel rodu Karel Miloš Unger (1865-1941) pivovar s velkostatkem v roce 1910 prodal nově založené firmě Společenský pivovar hostinských s.r.o. Malý Rohozec. V roce 1935 se z 328 činných pivovarů v Čechách umístil ten malorohozecký s výstavem 42 956 hl

na 27 místě. V roce 1948 byl pivovar znárodněn a začleněn do Severočeských pivovarů n. p. Vratislavice. Po novém uspořádání krajů v roce 1960 se stal součástí Východočeských pivovarů n. p. Hradec Králové, kde setrval až do roku 1989.

Po ne příliš úspěšné privatizaci v roce 1994 se pivovar netěšil dobré pověsti, co se týče výstavu i kvality piva. Ke skutečnému zmrtvýchvstání pivovaru došlo až v roce 2004. Noví majitelé celý pivovarský podnik postupně zmodernizovali a byla současně provedena citlivá revitalizace budov. Nyní se roční výstav pohybuje kolem 90 000 hl piva a značka malorohozeckého piva je k dostání nejen v České republice, ale také na Slovensku, v Polsku, Rusku, Finsku a dalších zemích.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

NAŠI SOUSEDÉ – SULOVICE

První písemná zmínka o Sulovicích pochází z roku 1421. Poté zprávy o obci chybí až do 17. století. Během třicetileté války byly Sulovice zpustošeny. Žehušické panství nechalo osadit zpustlé grunty sedláky a vypálené a zbořené obnovit. Součástí žehušického panství zůstaly Sulovice až do zániku vrchnostenské správy v roce 1848. Stavebně se Sulovice rozvíjely jen nepatrně, během posledního století přibyla necelá desítka domů. Na přelomu století zde vyrostla nová škola. V meziválečném období v souvislosti s přiděly půdy z první pozemkové reformy přibyla řada hospodářských budov. V poválečném období se v Sulovicích spíše přestavovalo než stavělo. Část usedlostí dnes již slouží rekreačním účelům. Z veřejných staveb zde byla postavena pouze nová prodejna. V 50. letech vzniklo v Sulovicích JZD, ke kterému se později připojilo sousední lišické družstvo. V roce 1960 se toto JZD zapojilo do JZD Doubrava v Zábřohu nad Labem a spolu s ním vstoupilo v polovině 70. let do JZD Kačina. Co do počtu obyvatel Sulovice rostly až do poloviny meziválečného období. Poté se již začala uplatňovat odstředivá síla okolních měst a počet obyvatel začal nezadržitelně klesat. Dnes již řada obyvatel Sulovic vyjíždí za prací mimo obec. Stále však zde převažuje práce v zemědělství. Sulovice si dlouhou dobu udržely svoji samostatnost. Po roce 1948 však byly administrativně převedeny z pražského do Pardubického kraje, do okresu Přelouč. V roce 1960 se vrátily do nově vytvořeného Středočeského kraje a do kutnohorského okresu. Roku 1976 byly s Lišicemi správně začleněny do obce Bernardov. V roce 1980 se i s Bernardovem staly součástí velké střediskové obce Mikuláš, dnes Svatý Mikuláš. Její součástí jsou Sulovice až dodnes.

SULOVICE NÁVES

To, co dnes vnímáme jako náves, je ve skutečnosti volné prostranství dané typem vesnice. Sulovice patří k tzv. ulicovkám, které se hojně zakládaly zejména ve 13. a 14. století. Lokátot, který se poté stal zpravidla rychtářem, vyměřil po obou stranách osy budoucí vesnice parcely. V jejich čele stály usedlosti, za nimi zahrady oddělené stodolami, za těmi pole a vzuď pak les.

HOSPODA ČP.1

Tam, kde usedlosti měly na návsi světnici či později parádní pokoj, měly hostince taneční sál. Obydlí hostinského se muselo vejít za sál směrem

k hospodářské části domu. Mohutnost stodol a chlévů dokazuje, že rolnictví živilo rodinu hostinského stejně jako hospoda. Pěkně vyřezávané okřídli i zajímavě členěná fasáda dokládají, že i meziválečná venkovská architektura má své osobité kouzlo.

ČP. 2

I přes nový kabát je zachován původní štít usedlosti. Inspirace vysokou architekturou je zde zřejmá i přesto, že lidový venkovský zedník v 2. polovině 19. století se nesažil o slohovou čistotu a naopak si vybral z baroka i klasicismu., co se mu líbilo a vytvořil dílo, na které se až dodnes s potěchou zastaví zrak kolemjdoucího.

ČP. 5

Pravé stavení je jakousi zmenšeninou levého. Vedle obytné světnice obsahuje i miniaturizovanou hospodářskou část. Rozměry byly dostatečné, vždyť zde bydleli výměnkáři, kterým stačila světnička a chlívek pro prase. Pokud drželi krávu, chovali ji u mladých, kteří jim pomáhali i s obděláváním výměnkářského polička.

SULOVICE – CHALUPNICKÁ ČÁST

Koncem 18. století již byly parcely kolem návsi zastavěny. Nová generace obyvatel Sulovic však chtěla rovněž stavět. Proto byly zájemcům rozměřeny parcely podél cesty vedoucí k rybníku Kmotrov. Není náhodou, že zde není žádný selský statek.

V takových nových částech obce se usídlovali pouze chalupníci. Podle těsného sousedství rybníka lze předpokládat, že ani jejich půda nepatřila k nejlepším.

ZVONIČKA

Další z galerie zvoniček a venkovských křížů. Tentokrát zhotovená venkovským tesařem. Pochází sice až z posledních desetiletí, ale svým jednoduchým tvarem se vrací až ke středověkým zvonicím. Kříž je výrazem úcty k padlým v 1. světové války a patřilo k prestiži obcece nejdříve po válce památník obětem války vztyčit.

ČP. 19

Sulovice patřily k nepočetným obcím, kde žil velký počet evangelíků. Zatímco za Rakouska evangelíci se svojí vírou nechodili na veřejnost – příliš poučení po staletí trvajícím pronásledováním, v meziválečném období již svoji víru stavěli s hrdostí na obdiv. Kalich na fasádě z 20. let je toho názorným příkladem.

OBECNÍ DOMEK

Jen málo obcí si v meziválečném období postavilo obecní domek a Sulovice patřily mezi ně. Většina obcí sice vlastnila nějakou starou chalupu, která sloužila zpravidla jako obecní pastouška, ale nechtěla příliš na její údržbu přispívat. Ve většině okolních obcí pastoušky již dávno spadly, ta sulovická patří k čestným výjimkám.

HRÁZ KMOTROVA

Nápadné topologické stromořadí skrývá hráz již počátkem 19. století vypuštěného rybníka Kmotrov. Svoji rozlohou byl daleko největším rybníkem

v kraji. I on musel ustoupit pěstování cukrovky. Jeho zvláštností je hráz tvaru L, která na kratší straně jako by přehrazovala mělké údolí a na delší souběžné s jen 50 m vzdáleným břehem Doubravky vytvářela vlastní zdrž a současně fungovala jako protipovodňová hráz.

PÍSEMNÝ OPERÁT K 1. VOJENSKÉMU MAPOVÁNÍ 1764-1768

Sulovice leží na hrázi a okolních, stále mokrých loukách bažinatého a k napájení koní nevhodného rybníka Nevěsta nad nímž stojí podmaččený, pro koně neprůchodný olšový les. Cesta skrz vesnici je i za sebesilnějšího mokra hodně bahňatá. Silnice z Chrudimi a Heřmanova Městce do Kolína a Prahy tudy vede za suchého léta, v zimě jde přes Přelouč a Týnec. Jsou vzdáleny ¼ hodiny od Horušic, ½ čtvrt hodiny od Lišic, slabou ¼ hodinu od Žehušic, 1½ čtvrt hodiny od Bernardova.

Cesty jsou zde v zimě a na jaře neschůdné, pouze v suchém létě jsou zmíněné silnice průjezdné i s těžkými vozy. Cesta do Žehušic po rybníční hrázi je na některých místech velmi úzká, že má sotva využitelné místo. Mezi touto hrází a větším potokem vytékajícím ze Studence jsou hustá, podmaččená křiviska.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

VÝSTAVBA HŘIŠTĚ

V sobotu 28. 8. 2021 se uskutečnilo slavnostní otevření venkovního víceúčelového hřiště s umělým polyuretanovým povrchem. Slavnostní přestřižení pásky a první výkop provedl starosta obce Mgr. Jan Kramář. Starosta dále uvedl, že obec překročila hranici 300 obyvatel a je rád, že je zájem o trvalé bydlení v obci, rodí se zde dost dětí a těm je třeba nabídnout i odpovídající sportovní vyžití.

Víceúčelové hřiště má rozměry 34 x 18 m plus 2 x brankoviště o rozměrech 1,7 x 3,7 m. Přístup na hřiště je bezbariérový, hřiště je oploceno, což by mohlo zabránit nevídaným návštěvníkům ke vstupu.

Součástí víceúčelového hřiště je také osazení sportovního vybavení, které se skládá ze sady sloupků pro tenis, volejbal, nohejbal, tenisová síť, volejbalová síť, 2 x mobilní branka o rozměrech 2 x 3 m a 2 x basketbalové konstrukce včetně odrazové desky a obruče se sítí.

Víceúčelové hřiště bylo vybudováno v ceně 2 214 784,- Kč s dotací MMR 1 488 983,- Kč – spoluúčast obce byla 725 801,- Kč.

Hřiště bylo vybudováno během měsíce května až července tohoto roku. Hřiště budou moci využívat občané Rohozce, SOKOL Rohozec, SDH Rohozec. Provoz hřiště bude veden řádem a správcem, který byl jmenován na zasedání OZ 11.8.2021.

Připravil: Mgr. Jan Kramář

OBECNÍ VÁHA

Obecní váha patřila k velmi důležitým zařízením. Ta obec, jež si váhu postavila, patřila k pokrokovým, neboť tím, řečeno moderními slovy, výrazně zlepšila podnikatelské prostředí. Rohozecká obecní váha, jejíž vážní plošina byla již zlikvidována a zbyl jen domek obsluhy, byla postavena ve 20. letech jako jedna z prvních v širokém okolí.

P. Novák

rok 2010

rok 2020

ODSOUZEN A REHABILITOVÁN

Raichl Karel, farář římskokatolické církve

Narozen: 1. dubna 1911 v Rohozci, zemřel: 8. listopadu 1978 ve Slatině nad Zdobnicí

Odsouzen: Státní soud Praha 23. června 1949, Nejvyšší soud Praha 14. dubna 1950, § 12, odst. 1 – z.č. 50/23 Sb., nepřekážení nebo neoznámení trestních podniků – 10 měsíců těžkého žaláře.

Vzpomínku na pana faráře Karla Raichla zpracoval pan PhDr. Jan Ulrych, manžel neteře pana faráře: „V rolnické rodině Anny a Jana Raichlových v obci Rohozec na

Čáslavsku se narodil jako šesté dítě syn Karel. Místní dvoutřídní škola mu poskytla dobré základy pro studium Českého arcibiskupského gymnázia v Praze Bubenči, kde byl v letech 1923 – 1931. Maturitní zkoušku složil 24. června 1931. Následovalo pětileté studium kněžského semináře v Hradci Králové, které bylo zakončeno dne 29. června 1936 jeho vysvěcením na kněze.

Prvním působištěm mladého kněze bylo město Brandýs nad Orlicí v období od 1. srpna 1936 do 31. října 1936. Poté byl přeložen na místo kaplana do Červeného Kostelce (období od 1. listopadu 1936 do 28. února 1939). Jeho vojenská služba byla krátká. Povolán byl k 1. březnu 1939, následovaly známé březnové události roku 1939 a k 20. březnu 1939 byl z vojny propuštěn. Již o několik dní později, 24. března 1939, sloužil opět jako kaplan, tentokrát v Dačicích. Tady působil až do 31. července 1941. Přišlo jeho jmenování administrátorem, od 1. srpna 1941, na faře ve Slatině u Zdobnice. Vedle této farnosti po celou dobu jeho činnosti v této obci současně administroval také neobsazenou farnost Pěčín. Obtížné podmínky v horských vesnicích na těchto farnostech, jeho добрta, příslušná skromnost a pedagogické působení ve škole ho velmi sblížili a farníky.

Po skončení 2. světové války se mohla ještě více rozvíjet jeho pastýřská činnost duchovního správce uvedených farností až do roku 1948. V té době proběhly na farnosti také dvě misionářské mise P. Blesíka, představeného Řádu premonstrátů, které byly mezi nábožensky vlažnými katolíky velmi úspěšné. Důstojný pán Karel Raichl se důvěrně znal s ministrem techniky p. Kopeckým, který pocházel z Pěčína. V důsledku udání, pravděpodobně občany ze Slatiny nad Zdobnicí, byl důstojný pán Karel Raichl dne 1. února 1949 zatčen StB z Pardubic, kam byl také převezen do vyšetřovací vazby.

Způsob vyšetřování v pardubické věznici byl proslulý svou krutostí a později posuzován jako nejhorší v porovnání s ostatními věznicemi. Bratři a sestry jednou mohli navštívit důstojného pána v této věznici. Právě ten den sloužící dozorce dovedl pochopit situaci, a pokud hovorova dovolovala, usměrnil ostatní vězně tak, aby byli co nejdále a návštěvníci u P. Raichla mohli nerušeně hovořit. Viděli na rukou a nohou čerstvé stopy mučení, do krve rozbitá záda a ramena, poznávali jeho ztrátu sluchu následkem krutého bití do hlavy. Zdravotní stav P. Raichla byl doslova žalostný. Ani po návratu z vězení nesměl s nikým mluvit o způsobech vyšetřování a důvodech vězení. Z pardubické věznice byl převezen do Chrudimi a potom jako vězeň v Praze na Pankrác. Dále byl převezen do Jáchymova, kde pracoval ve vězeňské poště. V této době se větší skupině vězňů podařilo uprchnout. Mezi nimi byl i jeden vězeň z Čáslavi, se kterým se P. Raichl znal. Spojili jeho jméno v souvislosti s čáslavskem a touto akcí, a tím poměrně lehká práce ve vězení skončila. Určili mu potom práci přímo v dolech.

Příbuzní však neposílali jemu poštu do Jáchymova, ale do věznice na Borech, kde byl veden jako uvězněný.

Po deseti měsících byl pan farář propuštěn z vězení a vrátil se s podlomným zdravím do svého působiště ve Slatině. Teprve za dva roky po návratu přišlo vyrozumění ve smyslu „obvinění neprokázalo vinu“. Pan P. Karel Raichl byl usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. září 1990 plně rehabilitován. Odsuzující rozsudek byl zrušen a trestní řízení zastaveno.

Manželé Horákoví

POVÍDÁNÍ O STROMĚ

Jsem jedle a mám už dost let, myslím tak 40. Sázal mě ještě pan Holeček a to je dost dávno. V mých větvích žije spousta obyvatel, od hrdliček přes sýkory, vrabce i brhlíky. Jsem jejich domovem.

Tento rok a i některé předchozí mě pozlobil velký vítr, skoro vichřice, po kterých jsem zůstala lehce nakloněná. A protože se lidi kolem mě bojí, že při dalším větru spadnu, rozhodli se moji majitelé, že bude nejlepší a nejbezpečnější mě skácet.

Nemůžu jim to mít za zlé, kdyby to nebylo nutné, nedělali by to. Říka-

jí, že až tu nebudu, budou mě oplakávat a i teď ke mně každou chvíli chodí, sahají na mě a objímají. Je to smutné, vím, ale i tak mám vlastně štěstí - budu totiž zdobit náměstí v Čáslavi jako vánoční strom. Nazdobí mě, učesají, ověsí svíčky a rozsvítí. Bude mi to moc slušet. A tak pro mě netruchlete. Raději se na mě přijďte podívat a třeba si u mě zazpívat nějakou hezkou koledu.

Bártová Zuzana

POSILAŇÁK

Nedílnou součástí naší obce jsou lesy i vodní plochy. Kromě vodočecí (struhy), které odvádějí mimo jiné i přebytečnou dešťovou vodu z obce, jsou i vodní plochy stálé (rybníky). Jedním je Šutrák a druhým Poslaňák.

Vodní nádrž je přírodní nebo uměle upravený prostor, ve kterém se hromadí voda. Slouží k zachycování a akumulaci vody pro různé účely. Umělá nádrž je vodohospodářská stavba k dlouhodobějšímu zadržení vody, např. rybník apod. Takto vzniklé nádrže plní obecně funkci přirozeného nebo dočasného zadržení, retence vody v krajině.

PODLE FUNKCE LZE NÁDRŽE ROZDĚLIT NA:

zásobní – zajišťují odběr vody nebo vyrovnávají průtok vody ve vodním toku
ochranné – snižují povodňové průtoky

Za malé vodní nádrže jsou považovány ty s akumulačním objemem menším než 2 miliony m³, které jsou zároveň hluboké nejvíce 9 m. Rozdělení malých vodních nádrží dle účelu: Závlahové, rybochovné, retenční, rekreační, dočišťovací, požární, krajinné aj...

Poslaňák - Dnes již jako rybník, dříve umělá vodní nádrž, leží na konci obce při výjezdu na Habrkovice. Vznik této vodní plochy se datuje od roku 1964. JZD Kačina, vybudovalo tuto nádrž vlastními silami jako součást závlahového systému, který v těchto letech vznikala. Za přispění státní dotace (375.000,- Kč) a technické podpory melioračního družstva Kutná Hora. Vzhledem k omezené strojové výbavě podniku byla vybudována železná rampa osazená dřevěnými prachci. Přes ní pasové buldozéry hrnuly materiál na vozy. Tak pomalu vznikala vodní plocha dnešních rozměrů (80 x 80 m), která je ze tří stran na šikmých bocích osazena betonovými dlaždicemi proti erozi. Díky písčitému podloží vznikla nádrž s přítokem čisté spodní vody o hloubce 2,2 – 2,5 m. Byla hojně využívána jako koupaliště pro místní i obyvatele z okolních vesnic. Plnila funkci požární a akumulační. V systému závlah byla později doplňována vodou z řeky Doubravy. Pro zavlažování

hlavně zeleniny bylo důležité prohrát vody od slunce. Kapacita okolo 15.000 m³ vody byla v době sucha neocenitelná. V dnešní době je závlahový systém napájen přímo z řeky. Při postupné změně funkčnosti Poslaňák nyní slouží jako požární nádrž a zároveň jako rybník pro sportovní rybolov pro zaměstnance ZOS Kačina. Jeho břehy jsou porostlé stromy a zapadá tak postupně do krajiny na okraji lesa.

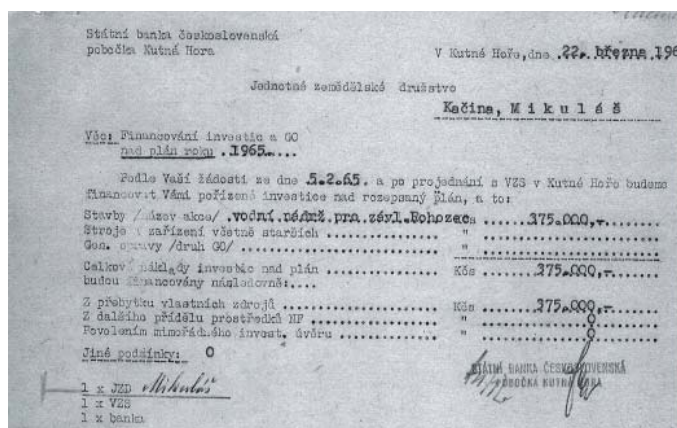
A kde vznikl název „Poslaňák“? To nám napoví doslovný úryvek z obecní kroniky z roku 1964:

Od nového roku do 19. března mrzlo nepřetržitě. Celá zima byla bez sněhu ani na horách nebyl. Je proto sucho. Jen málo deště přišlo do ní. Pršet začalo až 1. 8. a kde nebylo sklizené, tak na to doplatili. Deštivo bylo až do Vánoc. U nás bylo sklizené kombajny do 6. srpna. Polovina slámy byla na polích. Cukrovar Ovčáry udělal pro naše dojnice zákvas a z toho nám uhynulo 20 krav. Vlastimil Havránek č. 21, jako nejlepší traktorista, je zvolen poslancem. Do 20. června jsou vybrané rané brambory 1q za 250 Kč. Také je obnovena družstevní jídelna oběd za 4 Kč. Předseda Břetislav Vařečka je podnikavý a tak využil nabídky okresu na zavlažování polí. U silnice k Habrkovicům byla udělána nádrž na vodu nebo rybník. Subvence od státu na to byla 400.000 Kč. Nejvíce se zasloužil o udělení rybníka Vlastimil Havránek s pasovým traktorem. A protože byl poslancem, rybník je nazván „Poslaneckým“. Také ministerstvo zemědělství poslalo Vlastimila Havránka na obhlídku zavlažování do Ruska. Byl tam týden, letadlem tam i zpět. Výnosy obilí jsou: pšenice 35q, žito 22q, ječmen 34q, směs 36q. Okopaniny: řepa 396q, brambory 180q, zelí 600q vše z 1ha. (konec úryvku z kroniky)

A takto vznikají názvy míst v našem okolí (polí, rybníků, částí obce ...)

Rybník byl tedy nazván „Poslanecký“, slangově zkrácený název „Poslaňák“

Břetislav Vařečka ml., č.p. 92

U KŘÍŽKU

V katastru naší obce Rohozec je mnoho míst zajímavých svým vzhledem, účelem a historickou (památnou) hodnotou. Jedním z nich je právě pomníček na místě zvaném „U Křížku“ na rozcestí silnice na Habrkovice a cestou k řece Doubravě.

Česká krajina je poseta mnoha kříži, kapličkami a božími muky, která stojí na místech s tajemnou atmosférou a okouzlejícím výhledem. Sakrální stavby v krajině nejsou pouhými označeními starých cest a rozcestí. Boží muka, kříže, smírčí křížky a kapličky jsou obdivuhodné, navozují pokoru i vnitřní uklidnění. Zvláštní atmosféra není náhodou. Mnohdy totiž skrývají příběhy významných událostí i tragických lidských osudů, které se v krajině odehrály.

Dle zjištěných a přiložených informací se jedná o místo tragédie, úmrtí mladé ženy („U křížku“). Datuje se k 8. 9. 1895. Tu zabil blesk – dle výpisu z kronik šla z pole s motykou přes rameno, do které uhořel náhlý blesk. Byla to Marie Kočárníková, manželská dcera Václava Kočárníka, obuvníka v Rohozci č. 24 a jeho manželky Terezie, rodné Žilkovy z Chotusic, okres a hejtmanství Čáslavské. Zemřela mladá ve věku 17 let, 4 měsíců a 17 dní. Vše dle výpisu z farních knih včetně jejího narození v roce 1878. Dle výpisu z kroniky obce byl tento pomníček zničen v 70. letech vandali. I zrodil se nápad v roce 2015 toto památné místo zrekonstruovat. Asi 3 roky trvalo získat jakékoliv informace k tomuto místu. Řeknete si 120let, co to je? Je to bohužel 5 až 6 generací, žijící pamětníci to znají pouze z vyprávění, kroniky nejsou konkrétní. Ale když je myšlenka silná, je třeba dílo dokončit i prakticky. Zůstalo pouze torzo pískovcového podstavce. Ten byl kompletně zrestaurován včetně základu a nového křížku (původní se nedochoval). Celková oprava trvala necelé 2 roky (viz foto). Postupně došlo i k úpravě okolí včetně lavičky pod lipami. Chtěl bych touto cestou poděkovat známým, kteří mi pomohli zrealizovat tento projekt a navrátit tak kousek historie do podvědomí dalším generacím. Jsou to: Ing. Hošková Marta, Ing. Hýnek Michal, Vařečka Petr, Vančura Oto, Drahota Jiří, Wagenknechtová Romana. Obnovila se tak památka zesnulé a místo k zamyšlení i odpočinku, které neodmyslitelně do naší obce patří.

Břetislav Vařečka ml. čp 92

VÝLET DO SLATIŇAN

Tradicí v naší obci se stal každoroční podzimní výlet, který pořádá TJ Sokol Rohozec ve spolupráci s OÚ Rohozec. Letos jsme se vydali 17. října do obce Slatiňany, která je proslulá chovem Starokladrubských koní, krásným zámek a parkem. Všichni měli dobrou náladu. Po příjezdu se část z nás vypravila na prohlídku zámku a přilehlého parku. Ostatní účastníci se vydali objevovat krásy romantického Kočičího hrádku. Děti si v něm krásně pohrály. Poté jsme se svižným tempem

vydali k výletní restauraci Monaco, kde nás čekal výborný oběd. Děti se svezly na kolotoči a využily místní dětské hřiště ke svým hrám. Cestou k autobusu jsme se kochali pohledem na velké výběhy, plné krásných koní. Výletu přálo krásné, i když chladné počasí. Už nyní se těšíme na příští výlet.

*Ing. Jana Vaníčková
Ing. Jiří Vaníček*

VÁNOCE...A CO K NIM PATŘÍ

JMELÍ

Máme tu vánoční čas a jmelí neodmyslitelně k Vánocům patří. Jmelí je parazitující rostlina, která roste především na listnatých stromech, jakými jsou topol, lípa, bříza, jablonoň a mnohé další. Z dálky velmi často vypadají jako ptačí hnízdo, bývají totiž na nejvyšších a těžko dosažitelných místech. V keltské medicíně hrálo nejdůležitější roli jmelí z dubu, což je nejposvátnější strom magie. Používalo se na vykuřování, aby se tím zaháněli démoni a temné entity, Druidové je používali k vyléčení neplodnosti, ale zároveň i jako protijed na všechny jedy. Sklízeli je zlatými srpy a odseknutím nechali spadat do bílých čistých pláten, jelikož se nesmělo dotknout země, aby neztratilo svou moc a sílu. Byl to doslova jistý obřad, u něhož se drželi staří Druidové i konkrétního data sklizně - šestého dne po úplňku. Jmelí vnáší do domu štěstí, zajišťuje zdraví všem lidem, kteří se v příbytku nacházejí, ale hlavně je symbolem osudu. Abyste si zajistili tohle vše, musí být vaše jmelí pokud možno v přírodní zelené barvě s co největším počtem bílých, lepkavých bobulek, protože ty jsou právě tím magickým symbolem radosti, peněz a štěstí. Zavěšuje se nad dveře či doprostřed hlavní místnosti v domě a věří se, že co jmelí zašeptá, to vám splní. Každé vánoční jmelí by mělo viset až do dalších Vánoc, teprve poté se má sundat a spálit a zavěsit nové. Zvyk líbat se pod jmelím vznikl ve středověku, kdy muži líbali dívky pod jmelím a za každý polibek utrhl jednu bobulku. Taktéž se tehdy jmelí zavěšovalo na nevěstince. Sedláci zarávali jmelí do brázd svých polí, aby si zajistili lepší úrodu. Jmelí má spoustu vzácných léčivých účinků, ale ve větší míře způsobuje silné bolesti břicha a průjem. Je prý i velmi úspěšné v léčbě nádorů a to díky lektinům, které obsahují. Používá se zejména k léčbě bolestivých kloubů a vysokého tlaku. V dnešní době je moderní jmelí barvit do stříbrné a zlaté barvy.

VÁNOČKA-RECEPT

Vánočka: 120 g másla (můžete na půlku se sádlem, je pak křehčí a chutnější, ale mává tendenci se roztékat do stran, tak pozor), 80 g cukr krystal, 3 žoutky, špetka soli, muškátový oříšek, kůra z citronu, vanilkový cukr, jedno droždí, 1/4 litru mléka, 500 g HLADKÉ mouky, hrozinky, rum, mandle na posypání, vejce na potření.

Takže: přes noc si nechte ve sklenici v rumu nacucat rozinky. Druhý den pak do vlažného mléka dáte droždí, cukr, sůl a vanilku. Až jsou kvasnice na povrchu mléka, přidáte ostatní ingredience, vypracujete kynuté těsto a přikryté čistou utěrkou necháte na teplém místě vykynout. Pak si hodně pomůžete podložku a mějte dost mouky i po ruce, vytvoříte si 9 bochánků, ze kterých jen tak rukou vytáháte válečky (válet se vám asi budou spíše hůř), na plech mlásknete pečicí papír a přímo na něm upletete něco, co se bude aspoň částečně podobat vánočce (4 válečky dole, 3 válečky střední vrstva a 2 válečky hore). Hotovou vánočku propícháte nalámanou špejlí, aby se vám při pečení nerozjela do všech stran, potřete vejcem, posypete mandlemi a pečete prvních cca 7 minut při 200 stupních, jakmile zčervená, tak si teplotu stáhněte na 170 nebo 150 a asi hodinu dopečete. Tu teplotu a čas ale berte orientačně, každá trouba peče jinak. Hotovou můžete ještě potřít rozpuštěným máslem a lehce pocukrovat.

PS: Hladká mouka dělá hodně a je lepší než polohrubá. Každá žena má jiné zvyky.

SDH ROHOZEC

V roce 2021 do činnosti SDH Rohozec výrazně zasáhly restrikce v souvislosti s virovým onemocněním Covid-19. Každoročně pořádaná výroční schůze na začátku roku byla zrušena. Stejně jako další plánované akce, jako maškarní ples či letní zábava. Po rozvolnění se 28. srpna ve spolupráci s obcí uskutečnilo obecní grilování, kde si lidé mohli popovídat a pochutnat si na grilovaném masu a vychlazeném pivu. Poté si dne 17. září členové hasičských sborů Okresu č. 1 Kačina uspořádali již tradiční setkání s grilováním, které se konalo na místním hřišti. Nechyběl skákací hrad pro děti, soutěže, dětská diskotéka či ukázka hasičské techniky profesionálních hasičů. Na konci října se uskutečnilo námětové cvičení ve Svatém Mikuláši v parku pod zámek Kačina, jehož náplní byla dálková doprava

vody hadicovým vedením. Cvičení se zúčastnilo 32 hasičů z celkem pěti jednotek požární ochrany okolních obcí. Dopravní vedení bylo realizováno v délce cca 750 m od rybníka v parku směrem k zámku Kačina.

V tomto roce sbor získal dotaci v hodnotě 30 000,- Kč od nadace Agrofert. Tato částka byla použita na nákup zásahových obleků. Letošní rok se obešel bez jediného zásahu naší jednotky. Doufejme, že to tak bude i nadále. Jen těch společných a radostných akcí by mohlo být více.

Tomáš Bíža,
velitel SDH Rohozec

SOKOL ROHOZEC

SOKOL PŘED 100 LETY...

Rok 2021 je významným datem pro rohozeckou sokolskou jednotu. Před 100 lety, dne 27. 8. 1921 byla konána ustavující valná hromada této pobočky. Mateřskou jednotou byl v té době Sokol Nové Dvory. K osamostatnění a vyhlášení tělocvičné jednoty sokol Rohozec došlo o dva roky později, tedy v roce 1923.

V období před první světovou válkou byla obec Rohozec v kulturním dění zaostalá. Obec měla přes 500 obyvatel, ale nebyl zde nikdo, kdo by se staral o kulturní život. Kromě sboru dobrovolných hasičů zde nebyl žádný spolek ani kulturní středisko. Teprve otevřením obecní školy roku 1912 a příchodem učitelů do obce se začala propagovat osvětová činnost. Již v roce 1914 byla založena obecní veřejná knihovna, ustanoven spolek divadelních ochotníků a začaly se pořádat veřejné přednášky. Tato činnost byla přerušena první světovou válkou. Po roce 1918 byla snaha dohnat, co bylo během čtyř let války zameškáno. Dne 27. 8. 1921 byla konána ustavující valná hromada zdejší sokolské pobočky, mateřskou jednotou byl stále Sokol Nové Dvory. O založení pobočky se nemalou měrou zasloužil tehdejší náčelník bratr Jaromír Vokrál. Při založení se přihlásilo do pobočky 61 mužů, 26 žen, 21 dorostenců, 13 dorostenek, 28 žáků a 36 žákyň. Hlavním motivem pro vstup do jednoty byl obdiv k činu sokolů ve válečném období. Při ustanovující valné hromadě byly také konány volby do správního výboru.

Do konce roku bylo konáno 8 schůzí správního výboru. 25. září 1921 pořádala pobočka místního sokola veřejnou nácvičnou hodinu. Na oslavu dosažení samostatnosti našeho státu, byla 28. října pořádána akademie. Hudební čísla zahrála sokolská hudba, byly zde recitovány básně a přednáška k tématu měl řídící učitel Václav Kolman. Do konce roku byly vzdělavařem pořádány 3 vzdělávací přednášky. Je skvělé, že tradice sokola se v naší obci stále udržuje. Poděkování patří všem, kteří přispěli k organizaci sokolských akcí a chodu naší sokolské jednoty.

TJ SOKOL ROHOZEC V ROCE 2021

Valná hromada se v roce 2021 z důvodu epidemiologické situace nekonala. Setkání členů proběhlo dne 12.11.2021. Ke dni konání setkání má tělocvičná jednotka 15 zletilých členů.

Na setkání byla podána zpráva o akcích a hospodaření v roce 2021 a předběžně probrány akce pro příští rok.

Vzhledem k situaci a epidemiologickým opatřením v roce 2020 se podařilo uskutečnit tyto akce – Rohozecká vlaštovka, dětský den, prázdninové stanování a výlet do Slatiňan.

Rohozecká vlaštovka se v sobotu 15.5. prolétla nejen nad Rohozcem. Pro malé i velké cyklisty byly připraveny trasy se startem na rohozeckém hřišti a cílem v Penzionu u Kováře. Nejdelší trasa 35km vedla i do Železných hor k hospůdce U Žabáka. Cyklisté navštívili i Ringelland, Kolobistro v Kobylnicích, zámek Kačinu, dětské hřiště v Bojmanech, nāvřší s výhledem na letiště u Chotusic a řadu dalších pěkných míst. Poděkování za vítězky ve prospěch speciální mateřské školy Diakonie v Čáslavi ve výši 6 500 Kč patří nejen cyklistům z Rohozce, ale i přespolním – ze Třech Dvorů, Ronova, Suchdola a dalších míst. Celkem 92 startujících!!!

Uvolnění opatření nám umožnilo pořádat dětský den, a to v sobotu 12.6. 2021. Děti procházely pohádkovou stezkou, na které plnily různé úkoly. Na konci trasy je čekalo hledání pokladu. Další atrakcí byla jízda na traktoru. Velmi nás překvapila hojná účast, hřiště zaplnilo 50 dětí.

Prázdninové stanování se konalo dnech 10.- 11. 7. 2021. Na hřišti bylo postaveno 7 stanů a velký vojenský stan. Členky Sokola připravily pro děti soutěže, vaření guláše v kotli a noční stezku odvahy. Účastnilo se celkem přes 20 táborníků.

Letošní výlet byl naplánován do Slatiňan, kam jsme vyrazili v neděli 17.10.2021. I přes letošní pozdní termín nám počasí přálo. Malí i velcí účastníci zájezdu se mohli rozhodnout pro návštěvu už zámku, parku nebo Kočičího hrádku.

K sokolským aktivitám v tomto roce přibýly i pravidelné míčové hry. Dokud počasí dovolilo, setkávali jsme se každý čtvrtek odpoledne na novém multifunkčním hřišti. Děti všech věkových kategorií měli o tyto hry velký zájem a moc si čtvrteční odpoledne užívaly.

Ing. Markéta Ballová

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ 25.9.2021

V letošním roce jsme slavnostně přivítali na zámku Kačina pět nových občánek mezi spoluobčany naší obce. Tentokrát nám vítání občánek zpestřily děti krásnou básničkou pod vedením Veroniky Procházkové. Vystoupení Míši Tvarohové, Anetky Procházkové a Ondry Havránka mělo u rodičů nových občánek velký úspěch. Pan místostarosta ing. Vladimír Michálek přivítal Daniela Bláhu, Ladislava Šestáka, Šimona Patočku, Tomáše Michálka a Terezu Svitákovou.

Jana Králová

ÚDRŽBA ZELENĚ

Tak jako v minulých letech, i letos bych velice rád touto cestou poděkoval pánům Vladimíru Kubelkovi a Fraji Bouda Bouzovi, pracovníkům obce z programu ÚP VPP, za jejich práci při údržbě obecního majetku a za péči o obecní zeleň.

Jejich práce je na vzhledu obce nepochybně znát.

Mgr. Jan Kramář

Z HISTORIE PARNÍ LANOVÉ ORBY

Parní oračky Přemysl a Libuše, monumentální stroje, které si mnozí občané Rohozce pamatují ještě z venkovní expozice u vstupu do parku zámku Kačina.

Oba stroje, které původně nepatřily k sobě, byly vyrobeny počátkem minulého století v anglické firmě Fowler. Starší Libuše byla kompletována v roce 1905 ve výrobním závodě v Leedsu a dodána do velkostatku Thun-Taxis v Dobrušicích. Mladší Přemysl o rok později s dodáním do cukrovarů Močovice a Libice, patřící Františku Wiesnerovi. Oračky se později potkaly v rodině Kučerů, která oba stroje odkoupila a provozovala živnost „parní orba“. Tehdy ještě nesly jména Dacan a Mařena.

Po zkonfiskování oraček v roce 1949 oba stroje sloužily na Státním statku Bezno, později Mladá Boleslav, až do roku 1972. Poté byly prodány do Zemědělského muzea a v prosinci převezeny na nové stanoviště. Dvoudenní cesta do 60 kilometrů vzdáleného zámek-

ho parku trvala dva dny a oračky ji zvládly po vlastní ose. Po vybudování definitivního stání byly v červnu 1974 znovu zprovozněny a přesunuty na betonové základy, kde strávily dalších 17 let.

V následujícím období byly oračky ještě dvakrát probuzeny k životu. Na podzim 1979 se v sousední obci Svatý Mikuláš účastnily natáčení slovenského filmu Chlapec z Majera a v říjnu 1987 vyjely na pole znovu. Tentokrát do nedaleké Svaté Kateřiny pro natáčení dokumentárního filmu o lanové orbě, které vyrobilo studio Vysoké zemědělské školy v Praze. V roce 1991 byla garnitura přemístěna do expozice ve Zdechovicích, aby následně skončila v prosinci roku 2002 v Národním zemědělském muzeu v Čáslavi.

Garnitura je od roku 1993 zapsána na seznamu movitých kulturních památek a v současné době je významným exponátem čáslavské expozice.

Ing. Vladimír Michálek

Příjezd oraček v roce 1972

Posádka parní orební garnitury po převozu na Kačinu - podzim 1972

Parní oračka s antibalančním pluhem v parku

Soupava na dvoře JZD Kačina při natáčení filmu Chlapec z Majera 1979

Odjezd z Kačiny 11.10.1987

Připojování pluhu před odjezdem z pole 1979-1

Doplňování vody 1987

Příprava orby u Kateřiny 10.10.1987

Poslední stěhování Zdechovice - Čáslav

SKO	BIO	PLASTY	PAP/IR
-----	-----	--------	--------

	po	ut	st	čt	pa	so	ne
leden	3	4	5	6	7	1	2
	10	11	12	13	14	15	9
	17	18	19	20	21	22	16
	24	25	26	27	28	29	23
	31						30
únor							
	7	1	2	3	4	5	6
	14	8	9	10	11	12	13
	21	15	16	17	18	19	20
	28	22	23	24	25	26	27
březen							
	7	1	2	3	4	5	6
	14	8	9	10	11	12	13
	21	15	16	17	18	19	20
	28	22	23	24	25	26	27
duben							
	4	5	6	7	1	2	3
	11	12	13	14	15	16	10
	18	19	20	21	22	23	17
	25	26	27	28	29	30	24
květen							
	2	3	4	5	6	7	1
	9	10	11	12	13	14	8
	16	17	18	19	20	21	15
	23	24	25	26	27	28	22
červen							
	6	7	1	2	3	4	29
	13	14	8	9	10	11	5
	20	21	15	16	17	18	12
	27	28	22	23	24	25	19

po	ut	si	či	pa	so	ne
červenec						
4	5	6	7	1	2	3
11	12	13	14	8	9	10
18	19	20	21	15	16	17
25	26	27	28	22	23	24
				29	30	31
srpen						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				
září						
5	6	7	1	2	3	4
12	13	14	8	9	10	11
19	20	21	15	16	17	18
26	27	28	22	23	24	25
			29	30		
říjen						
3	4	5	6	7	1	2
10	11	12	13	14	8	9
17	18	19	20	21	15	16
24	25	26	27	28	22	23
31					29	30
listopad						
7	1	2	3	4	5	6
14	8	9	10	11	12	13
21	15	16	17	18	19	20
28	22	23	24	25	26	27
	29	30				
prosince						
5	6	7	1	2	3	4
12	13	14	8	9	10	11
19	20	21	15	16	17	18
26	27	28	22	23	24	25
			29	30	31	

ODPADKY POHÁZENÉ KOLEM KONTEJNERŮ NA TRÍDĚNÍ ODPAD

Obrázek, který se našim občanům bohužel sem tam naskytne. Lidé nejsou ochotní sešlapat kartony, ani jim nevadí, že na krabici jsou jejich adresy a vidíme tak, od koho pochází... Stále tedy prosíme, papírové krabice rozšlapat, stejně jako PET lahve nebo objemnější plastový odpad.

Nenechávejte odpad vedle kontejnerů. Svozová společnost nic takového nenaloží a nám pak nezbyvá nic jiného, než doufat v obětavost některého spoluobčana, který se po vyprázdnění kontejneru uvolí a okolní odpad vloží do těchto kontejnerů...

Občané mají možnost vždy dvakrát v roce využít sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu, případně i umístění odpadu do obecního kontejneru. Proč se stále najdou lidé, kteří se takto chovají???

Udržujeme přeci pořádek v naší obci....

Mgr. Jan Kramář, starosta

POPLATKY PRO ROK 2022

KOMUNÁLNÍ DOPAD:

- 900,- Kč/trvale žijící osoba za rok
- 900,- Kč/rekreační objekt za rok

Ostatní dle platné OZV

Splatnost do 30.4.2022

V prostorech kontejnerů jsou k dispozici sběrné nádoby o objemu 240 l pro sběr použitého jedlého oleje z domácností. Je zajištěna dostatečná frekvence vývozu a manipulace s odloženým jedlým olejem – občané mohou použítý jedlý olej ukládat v uzavřených PET láhvích. Olejem z domácností – občané mohou použítý jedlý olej ukládat v uzavřených PET láhvích.

BIOODPAD:

O počátku svozu a jeho četnosti v daném roce budete včas informováni.

V rámci poplatku je 2x ročně zajištěn:

- svoz velkoobjemového odpadu
- svoz elektroodpadu
- svoz nebezpečného odpadu

PSI:

- 50,- Kč/pes za rok
- 100 Kč/každý další pes za rok

Splatnost do 31.1.2022

PŘIPOJENÍ NA VODOVOD A KANALIZACI

Provoz a servisní práce od 1.1.2021 provádí společnost VHS Kutná Hora, a.s.. Tato společnost si také vybírá poplatky za stočné.

Ing. Vladimír Michálek

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ,
HODNĚ ŠTĚSTÍ,
ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ
V NOVÉM ROCE 2022.